

ALARCON

Philosophia
tomistica

E04 N063
Ej.1

C. M. DEL R.
BIBLIOTECA

ministrando m̄q̄ fert̄. Sic docet R. D. 1. p. q. 2.

14. ubi dicit in animalibz perfectis quz gignit ex
deriva ē in semine maxie in Phyl in lib. de gūte

namq; materia aut fert̄ ē illud quod ministrat a semina.

Et r̄dō ē: q̄ femineq; sexq; vivens ē a re vili, quz dicitur
n̄ ēē si femina duxerit active ad sobolē, ut p̄r in arboribz

et plantis quaz quibz deuatit p̄vē ministrando m̄q; et simi
active ad p̄duq; illiq; quod Ep̄us Luitprand. v. c. cypriados v̄ntis
maxitatz dēviant p̄p̄ticiq; et fabulaz est.

13.

Aug. 2. v̄n anā

liz oīz cetero semine indigeat? Ceterū ē (quidā nonnulli temere
dixerūt) hōz nllā virtute creata ḡari posse adq; humano se-
mine. Mixta enī humani corporis fabulica, et temperamenti ex
quibz quo dīponit ad animū x̄lq; et nobilitate sua et exp̄tā
re, et cordatōz omniū v̄ntu, nescit p̄tuler f̄ctūq; humani
seminis v̄ntuq; imo pariter ceterū ē, n̄ posse hōz citā mixta
culū gigni ex materia v̄ntuq; aut v̄ntu duxit maxie, et se-
minē ex ḡia specie.

12.

Quare si quando historis memorat ex ḡia
viri et bura semina nary hōz, gles suppositina fuit et aliq;
de a d̄mone advecta. Et si verū ē, quod refert Saxo Gram-
maticus, foris Rex ex v̄ntu, et virgine nobili originē duxit
deceptio illa non dīgnit adq; v̄ntu semine adducto a d̄mone
qui sub v̄ntu specie virgini dēv̄it.

15.

Quod attinet ad bura perfecta
cuīq; n̄ canes, l̄s et c̄t̄ est etiā fere ceterū, eoz ḡas non aliū
p̄r a p̄v̄ntu p̄v̄ntuq; m̄a v̄ntu seminis nary p̄v̄ntu posse.
Id quod suadet, et exp̄tā et organitōis et temperam̄ti
p̄v̄ntu p̄r iudis sapientū negat aliq; causā advectā. Unde ca-
ni intra lapiditū et ḡiniū findexet inventi, et v̄ntu

ibidz nati, quod refert Guillelmus Rubeigensis quic
mexico Delzū inibi inclusor a Demone fuisse. Refert v̄, qui
ex deciduis arborū fructibz in loria gigni dicuntur, v̄ nary
v̄ntu valde imperfecta, v̄ arce fabulose censei debet.

16.

Sed quid

de Phœnice? qui nescit p̄v̄ntu nec semine surgit — Sed
ē p̄v̄ntu sui; — ut Ptolemy placet. Aliq; v̄, non ē fabulose
gl̄at v̄ntu, et R. auctoritas. Historia quoq; n̄ semel v̄ntu memo-
rat, imo et Romq; ex Egypto allatū. Et tamq; ex ḡia v̄ntu
ḡas, quz vulgo fertur fabulose p̄v̄ntu ē. Nq; aq; cū pulche-
ramq; et perfectiūq; gigni ex p̄v̄ntu in loria m̄q; et v̄ntu
lirace damna in loria monstrū n̄ ē v̄ntu simile.

17.

De animalibz

v̄ imperfectis, ut si m̄q; v̄ntu, locustis, colubis, muris &c. v̄ntu
p̄v̄ntu ē, ea quidā p̄v̄ntu ḡas ex semine p̄v̄ntu ḡas species;
sed gl̄at enī gigni ex p̄v̄ntu m̄a nullo semine p̄v̄ntu;
quod enī de plantis et heris v̄ntu existimatur. Sunt tamq;
op̄ntu, Deū initio mundi p̄v̄ntu semina quāplūma, et
analiū īst̄m̄di et herarū et m̄q; omniū, eas et elem̄ti
p̄v̄ntu, et terra p̄v̄ntu, et aqua atq; ex illis et v̄ntu in lo-
et indoli ḡas attemperatū p̄v̄ntu v̄ntu p̄v̄ntu. Videatur
Auctor philoz Burgund. tom. 6. r̄ac. 3. d̄v̄ntu. 3. cap. 1.

18.

Aug. 2.

3. quāq; p̄v̄ntu corpusculi animabilis p̄v̄ntu p̄v̄ntu, et v̄ntu
m̄a? Et qua tempore p̄v̄ntu animat? Aliq; v̄ntu, et alii
et Galen. herarū, alii v̄ntu, alii p̄v̄ntu d̄v̄ntu p̄v̄ntu elab̄rari v̄ntu,
alii p̄v̄ntu. Principes sim. omnes. Res ē, f̄ac v̄ntu, id ē,
et ē v̄ntu, q̄ illū amplexitū R. D. 2. 2. q. 122. ar. 2. f̄
cap. Quod animatū attinet v̄ntu ceterū m̄a quadragesima
die, semina octogesima animari, sed R. 2. in 3. d̄v̄ntu. 3.

q^o 5° ar. 2° superaddit deus deus ad animam ~~in~~ ferrum.
De tempore gestationis jureo dubitanti scriptores Medici.

19.

Superius 2°

q^o ex causis proveniat generatio monstruosa? R^o frequentissime
monstra proveniunt ex amixtione animalis dicitur speciei. interdu
proveniunt ex vi imaginativa dicitur ex ipsi temperie, et af
fectu influxu, ex coactione redundantia v^o generata mare
ris palmo adialis ipse erit ex divina visione. Iuxta omnia ex
p^olis opamata reperies in Dextro lib. 2° q. 12. et in illo
Palanco lib. 1° de quibus quibus 8° ubi multa dicitur exauditione
plena. De Nymphi, et Gigantibus, necnon et quibus monstruosis ho
minibus quos referunt alicubi nasci unipedes, aut monocolos
aut acephalos videtur per D. Augustinum lib. 15. de civitate cap. 2.
et lib. 16. cap. 8° et in tractatu de Lay Ludovico dices.

20.

Quomodo generatur.

quomodo sit causa generationis femine potius, quae masculina? et an
femina per se intendatur a natura? R^o feminei sexus generatio
proveniunt, v^o ex debilitate virtutis activae, v^o ex imperfecta dis
positione masculina, v^o erit ex aliqua causa extrinseca, v^o ex ventu au
turalibus propter eorum humiditatem. Omnes has causas assignat
D. Thomas 1° q. 92. ar. 1° ad 1^{am} q^o addunt alii dicitur decepta
cula, quae in matrice reperiuntur et fatibus dicitur sexus.

21.

Quod genera

tio femine non sit casualis, aut propter imperfectionem naturae, sed
positivum certum esse debet. Sed ex eo quod ad propagationem speciei non
dicitur, et animalibus perfectioribus simpliciter nescit esse femina. Sed quod natura
autem initio mundi per se mulierem efformavit. Alioquin sa
tis est quod R. D. locus dicit. fere femineum esse propter intentionem in
natura agentis paritatis, ut masculinum ad generationem deceptis, quod
se intendit quod sibi similis, non masculinum sexus.

Articulus 3° an generatio substantialis sit specialiter mutatio?

De genere creata procedit dubium, quod nota 1° quod generatio est
mixta specialiter mutationis nimirum, diversificationis, educationis, unionis et
duonis. Dicitur mutatio, quatenus si illa est transmutatio materiam de non esse ad esse
substantiale. Diversio v^o quatenus materia respicit finem, quare una dicitur
et alia acquiritur, et una quasi in alia vertitur. Educatio quatenus est fixatio
sui, dependens a cursu passivo mixti. Unio inquam sui, unitio materiam
ut communis sit eadem virtute operanti. Denique est generatio cum totius operationis,
quod de novo ponit, i. e. v^o cum sit de novo generatio. 22.

Nota 2° ex D. Thoma

1° p. q. 45. ar. 2° ad 2^{am}, quod de genere specialiter mutationis est, quod aliquid
id est se habeat aliter nunc, et prius ratione illius; et consequenter quod versio
sua sit duos modos, quorum unus sit privatio alter v^o sit positio
et quod idem subijet maneat sub utroque modo. Hic notatis. 22.

Sit nota conclusio.

generatio substantialis non est specialiter mutatio. Ita propter Thomam, et extraneum v^o
alios propter. Et probatur: sit elementorum, et elementorum in 1° sexus educatione
provenit a deo educi ex potentia mixti, v^o spendimus lib. 1° physicorum q^o 3° ar.
3°, et in 2° fluxu, qui in hac parte nobis opponit de facto fuerit educi,
sed si tali educatione quod v^o tunc generatio non daretur mutatio: ergo generatio substantiale
alio non est specialiter mutatio. Patet conarium quod est de genere rei nec diminuitur per
illi deficere. Patet mixtum hominis educi daretur ab eis eo quod materia procederet
sub privatione sui, et sita, et eis privatio nequeat esse in eadem instanti reali,
ergo materia non requiritur de privatione ad sui, subinde si tali educatione
non proveniret mutatio. 25.

Nota: non potest dari mutatio mixti ad aliquid sui
quod materia prius semper procedat sui, sed si hominis educatione potibili materia non
procederet prius semper sub privatione sui v^o per, aliter per aliquo instanti
ut denudata sit sita, quod implatur: ergo. Mixtum si qua sola est dicitur

plac: sy: q^a d. 1^a q^{uod} d^{icitur} 11. aa. 4° air: d^{icitur} mutatio h^{ab}et t^{em}p^{or}e quod
n^{on} contingit sim^{il} e^{ss}e, unde impositu^m est quod alq^{uod} motu^s v^{el} mutatio sit in
instanti t^{em}p^{or}e modo quod id^em instans ambo t^{em}p^{or}e complectat^{ur}. sy: q^{uod} de
conceptu essentiali mutationis est quod alq^{uod} id^em se h^{ab}eat aliter n^{on} est et p^{ri}ncip^{ium},
quod t^{em}p^{or}e verificari neq^{ue} si ma^{xi}m^e mutabilit^{er} de p^{ri}ncipio ad fin^{em} p^{ri}ncip^{ium}
sempe n^{on} p^{re}cedit sub p^{ri}ncipio fin^{em}.

26. Nobis ex Antecipatione ex d^{icitur} Coll. Ri.
p^{ro}ponit^{ur} hic, dub. 2° quod 2^a est mutatio alia p^hysica et rigorosa qu^{ae}
dat quando ma^{xi}m^e p^{ri}ncipio remp^{or}e p^{re}cedit sub p^{ri}ncipio fin^{em}, et ex
excludit p^{ri}ncipio, qu^{od} erat iⁿ re. Alia methac^a et lara qu^{ae} tunc
adest, quando ma^{xi}m^e soly p^{ri}ncipio ^{nata} remp^{or}e p^{re}cedit fin^{em}, et excludit
p^{ri}ncipio n^{on} qu^{od} fin^{em} erat iⁿ re, sed qu^{od} est si per introducioⁿem fin^{em} n^{on} im
pediret. Prima mutatio n^{on} est de g^{ra}ti^{on}e, b^e ut d^{icitur} 2^a et h^{oc} intro
fuerit absq^{ue} dubio in possibili eduoⁿe fin^{em} p^{re}cedit.

27. Sed h^{oc} solutio, falsu^m au
t^{em}, n^{on} in p^{ri}ncipio falsu^m est, quod mutatio methac^a sit de g^{ra}ti^{on}e
ex p^{ro}p^{ri}etate d^{icitur} g^{ra}ti^{on}e ut p^{ri}ncipio iⁿ g^{ra}ti^{on}e regulata contingente virtute ag^{en}tis
n^{on} n^{on} n^{on}, qu^{od} q^{uod} n^{on} est mutatio methac^a, sigⁿificat in illa n^{on} dat^{ur} exclusio
p^{ri}ncipio n^{on} sit iⁿ re, sed p^{ri}ncipio qu^{od} fin^{em} est in re. Deind^e talis mutatio,
qu^{od} d^{icitur} methac^a, est t^{em}p^{or}e mutatio p^{er} se voc^{at} et n^{on} v^{el} talis, quod
p^{ro}bat^{ur}: ex q^{uod} omnis mutatio h^{ab}et t^{em}p^{or}e, qu^{od} n^{on} contingit sim^{il} e^{ss}e; t^{em}p^{or}e
aut^{em} mutationis methac^a n^{on} p^{ri}ncipio in re impediret, et fin^{em}, sim^{il}.

28. It^{em}. sy: q^{uod} in mutatio methac^a non verificat^{ur} quod alq^{uod} id^em se h^{ab}eat
al^{iter} n^{on} est ac p^{ri}ncipio, ex id^em h^{ab}eat ma^{xi}m^e p^{ri}ncipio, et p^{ri}ncipio p^{ro}portioⁿi. sy: deniq^{ue} q^{uod}
in mutatio methac^a n^{on} datur t^{em}p^{or}e a quo n^{on} p^{ri}ncipio, sed datur n^{on}
impediret: ergo n^{on} dat^{ur} mutatio sed datur: ergo mutatio methac^a est mu
tatio, qu^{od} datur: ergo n^{on} est v^{el} mutatio. Disrupt^{ur} g^{ra}ti^{on}e sub^{ter}galy. q^{uod} n^{on} est
non dat^{ur} sed datur t^{em}p^{or}e relatio p^{ro}portioⁿi, n^{on} dat^{ur} sed datur relatio
p^{ro}portioⁿi: ergo p^{ro}bat^{ur}.

29. Fig^{ura} 1^a. Ap^{osto}lus definivit g^{ra}ti^{on}e sub^{ter}galy p^{er} mu
tatioⁿe: ergo est g^{ra}ti^{on}e mutatio. R^{es}pond^{etur} q^{uod} Ph^{ilosophus} t^{em}p^{or}e definivit g^{ra}ti^{on}e, ip^{si}

not^{at}, n^{on} p^{er} regulata contingente virtute agentis n^{on} n^{on}, et ex alteraone
d^{icitur} ex^{tra}, qu^{od} est e^{ss}e g^{ra}ti^{on}e est mutatio. G^{ra}ti^{on}e n^{on} verificat^{ur} de g^{ra}ti^{on}e n^{on}
egali, ut sic et ex^{tra} supra d^{icitur}, ex^{tra} p^{ri}ncipio virtute agentis n^{on} n^{on} d^{icitur} absq^{ue}
mutatioⁿe, ut d^{icitur} manet. H^{oc} solutio didicim^{us} ex p^{ri}ncipio Collegio R^{om}ani
p^{ro}poni lib^{er} 1° p^hysic^{ae}. dub. 1° n° 57.

Fig^{ura} 2^a. g^{ra}ti^{on}e im^{mut}abil^{is} sive accid^{ens}.
talis est g^{ra}ti^{on}e tagimutatio accidental^{is} p^{ro}posit^{us}: ergo g^{ra}ti^{on}e im^{mut}abil^{is} n^{on}
ut sub^{ter}galy est g^{ra}ti^{on}e tagimutatio n^{on} 1^a. M^{ag}is an^{te} n^{on} de facto j
p^{ro}babili^{ter} m^{ag}is Ph^{ilosophus} g^{ra}ti^{on}e habitual^{is} Angeli educta fuit ex eius
p^{ro}p^{ri}etate obedi^{ent}iali qu^{od} substantia Angeli p^{ri}ncipio t^{em}p^{or}e p^{re}cederet sub causa
g^{ra}ti^{on}e ex^{tra} e^{ss}e 2^a illig^{ent} edens n^{on} n^{on}, et largiens g^{ra}ti^{on}e: et sic talis g^{ra}ti^{on}e
n^{on} im^{mut}abil^{is} fuit absq^{ue} mutatioⁿe, ex^{tra} h^{oc} implicet absq^{ue} p^{ri}ncipio t^{em}p^{or}e
t^{em}p^{or}e p^{re}cedente.

Fig^{ura} 3^a. ex Antecipatione: g^{ra}ti^{on}e substantial^{is} ordinet^{ur} sub
motu j^{uxta} d^{icitur}, et e^{ss}e in d^{icitur}ione op^{er}endicux: ergo g^{ra}ti^{on}e est g^{ra}ti^{on}e aliqua
mutatio talis methac^a. N^{on} n^{on} im^{mut}abil^{is} g^{ra}ti^{on}e substantial^{is}, qu^{od} p^{er} eam
ma^{xi}m^e v^{el} transeat ad e^{ss}e fin^{em}, sed non transit ma^{xi}m^e de e^{ss}e g^{ra}ti^{on}e fin^{em}: g^{ra}ti^{on}e
v^{el} transit de non e^{ss}e fin^{em}: ergo im^{mut}abil^{is} g^{ra}ti^{on}e, qu^{od} n^{on} sit aliqua t^{em}p^{or}e
v^{el} mutatio de non e^{ss}e ad e^{ss}e. Tand^em ma^{xi}m^e h^{ab}et t^{em}p^{or}e n^{on} g^{ra}ti^{on}e sub^{ter}
galy, sed ma^{xi}m^e est p^{ri}ncipio motu: ergo g^{ra}ti^{on}e est alq^{uod} motu^s v^{el} mutatio.

H^{oc} t^{em}p^{or}e
It^{em}. Ad 1^a 2^a quod g^{ra}ti^{on}e regulata contingente virtute agentis n^{on} n^{on} est
qu^{od} ordinet^{ur} sub motu j^{uxta} d^{icitur}. Ad 2^a n^{on} m^{ag}is, n^{on} absq^{ue} transituⁿe ul
v^{el} g^{ra}ti^{on}e p^{er} n^{on} quod fin^{em} sub^{ter}galy introduceat j^{uxta} ma^{xi}m^e p^{ro}portioⁿi p^{ri}ncipio
n^{on}. Ad 3^a d^{icitur} quod ma^{xi}m^e 1^a h^{ab}et t^{em}p^{or}e n^{on} p^{er} ordiⁿe ad p^{ri}ncipio
n^{on} sub^{ter}galy, qu^{od} est motu: non t^{em}p^{or}e t^{em}p^{or}e g^{ra}ti^{on}e ut sic. Et quid^{am}
arguit^{ur} p^{ro}bat^{ur} 2^a ob^{ject}ione^m g^{ra}ti^{on}e e^{ss}e g^{ra}ti^{on}e mutatioⁿe p^hysic^{ae}, et rigoros^{ae}
sigⁿificat t^{em}p^{or}e h^{ab}et ma^{xi}m^e h^{ab}et t^{em}p^{or}e n^{on}.

Al^{ius} 2° am ad g^{ra}ti^{on}e s^uo d^{icitur} ex^{tra} et
eductiva?

33. Overfio ē transire unig rei in aliq. verfari inter res posui.
ut ita ut res a quo derivat. alias non diceret v. overfio, sicut
q. qugras auger non dit ut overi q. qugras que perig addezar
nullomō sefinic. Itē v. ad qug debet de novo incipere, seu innova.
xi v. ablū in suo ēē, ut q. q. gras fā mālū gduē, v. quarū ad
in ēē, ut in grāe hominis, ut salē grū ad alqu novū mū cēdi
sicut alio moda xprū est i eruchā qug in cplo.

34. *Rursus versio alia est*
accidentalis per quam unus accipit transit in alterum, et alia substancialis, quae sit est 2^a alia totalis, et finalis alia. Totalis est quando tota entitas, ut substantia transit; alig. sicut est transubstantiatio eucharistica, et hae agentis naturae repugnat. Finalis est quando magis subiecto sunt una forma transit; alig. non quidem ita ut una fiat alia, quia hae sunt totales versiones; sed ita ut subiecto extensi sub una forma recipiatur; alig. unde denominatio versionis soly vertitur de forma in verbum, ut si dicas aera vertitur; alig. non v^o forma aëris vertitur; sed ignis.

35. *Gerão q̄ sumpra j rāōe mutacionis disquiri a ouersione finali.*
Es quod hēnt t̄ior a quo, et ad quē f̄it diuīā; nq̄ illa ē mutāō de n̄
ēē ad ēē f̄ip; ista v̄o de vno ēē ad alid ēē. Sumpra v̄o j rāōnē aōti
non disquiritur a ouersione finali si n̄m? cy illa deūzar; nq̄ eadē aō
quē ab unico agente sub unica causalitate exceditur, introducēdo
nouū f̄ig cōsump̄it aliq. quē erat j m̄ā, ac p̄ind v̄rēq̄ finalit̄ f̄i-
dar.

36. Dubitatio ergo est an ad generationem semper sit ex diversione materiae? In qua
est certum quod regularitas contingens et reclusio miraculo esse semper over-
sionem finalem; quod semper aliquid sit suppositum requirit rationem non val-
et existeret sine fine; sed quod; nostra suppositione alia finis semper est
finalis diversio seu transmutatio enim de una finis in aliam; ergo. Quodam
modo generatio non est diversio; quod finis est operum in finem sui generis potuerit
educi quod procederet nostra sub alia finis, et quod generis verum ex se

Sacramentalibus illis proponitur fia.

C^{ca} 29 parit dubij non, quod licet 37.
 omnis educō sit quātā geratō, n̄ tam̄ vice versa, ut p̄at in gradē hāt
 quē non ē educō. Quare soly ē dubij, an aō geratō sit mātā educā
 tū fīg materialit mātā educat². Nō s̄ fīa mātā supponat^r facta, et
 exst^r de pōa Dei abluā, centy ē aōp gēant^r illū n̄ educere. De geratō
 ergo in qua agens non soly p̄ducit unio^r sed etig educit fīg ex pōa
 mē dubitat an eadē aō, quē unio fīg ex mātā, et p̄ducit spiritū sit
 etig educō fīg². 38.

Paras aphau defendo cy int. v. q. sic: p. a. eductio
alq. p. d. ut quod; sed non p. d. pprie, et ut quod fia: ergo q. illa p.
d. pprie et ut quod oporiet: ergo ipsa e. g. r. oporiet. Mix. p. p. q.
x. d. h. 7. meth. lec. 7. et alibi pprie fia non pprie fia sed oporiet.
p. q. e. p. p. e. e. sed e. pprie et ut quod int. oporiet n. v. p.
eductio; ut enj. ing. p. 2. 3. d. p. cap. 69. fia non d. ens quasi ip.
sa h. e. sed q. p. p. oporiet e: ergo nec fia pprie et ut quod.

29. si frā materialis fieret aōē dīstā ab ea quā pōtūt oporiri ēēt q se
substretens, sicut aīā rationalis independētia ab eīe oporiri; ad hē
aperte falsū: ergo non fit aōē dīstā. Pōt sequelq: nū quod fit q se indep-
dētia ab aōē factiva oporiri hēt ēē q se substretens independētia ab
ēē oporiri: ergo si frā malis fieret aōē crara ad ipz q pōtioni ad pōn-
ōm oporiri ēēt rex se substretens.

Sed arg^o. unde supponit extrema unita
 q^{uod} patet, fit unde m^{od} supponit in se g^{enerat}ur: ergo n^{on} g^{enerat}ur p^{er} e^{ssentia}m
 g^{enerat}ur opposit^{um} v^{el} unionis. Ergo aut^{em} supponit extrema unita p^{er} se
 caus^{am} materialis, v^{el} p^{er} se, ut in p^{ar}te caus^{am} effici^{entis} n^{on} aut^{em} v^{el} e^{ssentia}m.
 Causa eni^m efficit p^{ar}tem, qu^{od} n^{on} p^{ar}te e^{ssentia}m m^{od} v^{el} e^{ssentia}m e^{ssentia}m v^{el} e^{ssentia}m
 e^{ssentia}m, et g^{enerat}ur opposit^{um}, qu^{od} p^{ar}te e^{ssentia}m p^{ar}te e^{ssentia}m e^{ssentia}m e^{ssentia}m
 efficit. Nec magis p^{ar}te p^{ar}te n^{on} supponat in dicto p^{ar}te caus^{am}

mā vir in gēte causā materialis et sūp in gēte causā finalis

Artus 5. quīs sit tūc grāoīs substantia lis?

21. Sūp cūgēti aōi gduōr aliq dīr quī alio quo. 1.º ē id quod gduōr
ut quod. 2.º ē id, quo rō gduōr in sua specie opōitū: et hīc sub
diuītia i totali et partiali. 1.º ē integra nā rō gduōr, ut dīctā a
supporō ut gēstōr. 2.º ē sūp, quā vīrī mō, et opōitū specie. Unde
p.º gduōr hō tūc quī et adgguatū ē ipse hō dīctū ex mā et sūp vīrī
tūc et inuicē extēns et subīrēns. Sūp quo totalis ē humanitas qua
hō ē hō. Sūp quo partialis ē aīa rāonālī. Hīc posīit.

22. Sūp dīctō: tūc
quī quāonī subīrālī ē supporū, tūc quo totalis nā integra; tūc v.º
quo partialis seu finalis ē sūp nāq dīctū. Dīctū 1.º p.º ex R. D.º p.
p. q. 45. ar. 1.º vīrī sūp. hīc cūm ad ēē rōi, vīrī illū gduōr vīrī
fieri qd vīrī ēē, quod quīd vīrī gduōr subīrālī Ex qd sic p.º: gēstō
subīrālī q se 1.º ē vīa ad gduōndū ēē subīrālī, eo quod ē fieri
rōi subīrālī et sūp gduōr 1.º hīc quod opōitū vīrī: ergo tūc illū agduōr
ē id quod hīc ēē adgguatū opōitū i līnēā subīrālī; sed līnēā subīrālī
vīrī q subīrālī; hīc enī ē gduōr tūc illū līnēā: ergo quod hīc ēē
tūc līnēā līnēā subīrālī quod ē supporū subīrālī, ut quod ē tūc
quī adgguatū grāoīs.

23. 1.º p.º enī dīctū ex R. D.º 3.º p. q. 17. ar. 2.º vīrī vīrī:
1.º ē p.º rōi ad nāq et ad hypōtāq ad hypōtāq quīdū sūp ad id qd
2.º hīc ēē ad nāq aut sūp ad id quo alqd hīc ēē: nāq enī rōnālī
3.º q mō sūp, quā dīct vīrī ex eo, quod ea alqd ē, sūp albedīne ē alquīd
4.º vīrī ut humanīcārē ē alquīd hōmō. Ex quo sic p.º: tūc quo totalis
ē sūp totalis dīctū tūc quī sūp adgguatū; sed tūc quī dīctū p
nāq integrā, quā est sūp totalis, in qua ipse opōitū opōitū saluā:
ergo hīc ē tūc quo totalis grāoīs.

8.
22. 3.º p.º dīctū ex dīctū, nāq tūc quo finalis ē quo gēstū hīc ē opōitū
q sūp; sed sūp vīrālī ē quā gēstū hīc ēē, opōitū p.º sūp vīrālī et
tūp nāq: ergo ipse ē tūc, quo finalis partialis. Pōnī inuicē omnes dīctū
p.º hīc rāoīs: tūc gēstū debet cōrēpondere illū p.º p.º. Sūp q.º vīrī
dīctū ex p.º R. D.º in 1.º dīctū. Sūp q.º 3.º ar. vīrī. Sūp q.º q.º q.º quā gduōr aōi
illū dīctū ut sūp opōitū asīmīlār et ut expōitū in illū et ut debet in opōitū rel
plēdere; sed gduōr quod, seu agduōr gēstū ē supporū, nāq aōi opōitū vīrī
supporū; quā v.º quo finalis totalis opōitū ē nāq ipse opōitū, sūp
dēmy inīrālī ē gduōr quo finalis partialis: ergo in opōitū debet relplēdere
supporū q tūc quī dīctū.

25. Obīctī: 1.º Ma vīrī Ma vīrī fuit Mater et gēstū
Dei; sed hīc gēstū non habuit supporū q tūc quī, sūp illud fuit dī
vīnū gēstū, et aīe, ac sūp inīrālī inīrālī: ergo supporū non est
tūc quī. 2.º mō imo si tūc agduōr illū gēstū nullo modo ēē dīctū
supporū, sed ista humanitas non pōt saluārī. 3.º Ma vīrī fuit opōitū
et ut dīctū dīctū, quod obīctū ē, et dīctū dīctū.

26. Saluā q tūc agduōr ma
nāq grāoīs ēē dīctū supporū, non p.º hīc quod ipse gduōr, aut vīrī
mō hypōtāq causat; sed p.º hīc p.º, quod anīmū p.º gēstū nāq
a Deo agduōr opōitū corpōrī, nāq hīc p.º opōitū corpōrī illud
mō ēē, et subīrālī dīctū, sūp inīrālī i anīmā q p.º opōitū nāq agduōr
quod opōitū, ut finalīte dīctū Dei Mater, et gēstū.

27. Sūp hīc. Sūp in aōi
cūgētiū Xpī dīctū, quā līc: nec dīctū supporū, nec vīrālī hypō
tāq pōt attingere, q.º tam dīctū vīrālī corpōrī, et anīmū Xpī
vīrālī cūgētiū ipse sūp fuit dīctū. Sūp in aōi gēstū hīc
q quā hīc fuit ē gēstū vīrālī opōitū, sūp nāq vīrālī opōitū
quā alquā p.º opōitū hīc gduōr q hīc p.º quod opōitū corpōrī
illud ēē subīrālī anīmū rāonālī a solo Deo q p.º nāq gduōr.
De hīc p.º theologi 3.º p. q. 17.

Artus 6.º qualiter generatio substantialis diffinitur ab alteratione?

28. Dubium procedit de generatione regulari contingente virtute agentis naturalis que non dat absque alteratione. Et supponimus, quod in generatione, et alteratione distinguimus tres finaliter actus vel motus, et passivis, quos distinguimus ante operationem in illis in 3.º physice. respondemus. supponimus etiam, ut ex 14. generatio et alteratio in ratione motus, et mutationis ita distinguimus, ut respondentur diversis rationibus ad quos; motus enim alterationis rationem ad qualitates generantis vel ad substantiam. Superius autem distinguimus etiam in ratione actus? Pro quo.

29. Sic
nunc solutio: generatio substantialis est actus ad rem distincta ab alteratione quodlibet est actus ut 2.º aliquos philosophos, quos sequuntur est Aristoteles. Primum a priori sumitur ex A. De 3.º ca. 69. ratione 9.º obicitur. ita igitur fit
accidens, quod si in rebus corporalibus sunt propria ratione, multo magis
si substantia substantialis habet aliquam propriam actionem; non est autem homini actus dispositio
nec magis, quod si fit per alterationem, ad quam sufficit fit accidens, igitur
si generatio est propria actus, ut substantia substantiali introducat in generationem

30. Ex quibus
verbis patet 1.º a quocumque generare substantiam est novum, et distinctum agere ab eo quod est alterare substantiam; ergo generatio est actus distincta ab alteratione. Patet autem: substantia est novum, et distinctum effectus, ut talis, ibi est novum et distinctum agere, novum, et distincta efficientia in actu 2.º, sed substantia ad quam se refert generatio, est distinctum effectus ab accipiente, ad quod se refert alteratio; et alia exiit in diversis signis: ergo.

31. 2.º agere seget ad esse in actu; sed substantia substantialis dat esse substantiale, distinctum ab esse accidentali: ergo fit substantialem correspondere distinctum agere ab eo quod correspondet fit accidentali; sed agere correspondens fit substantiale, ut distinctum a substantia accidentali non est aliquid nisi generare substantiam; quod alterare correspondet fit accidentali: ergo generare substantiam est agere distinctum ab alteratione. Superius probatur obicitur.

nec in verbis D. Thomae.

32. 2.º solutio: nova educio novum fit negando esse in actu, siquidem educere est agere; sed generatio, ut aliquando ab alteratione procedenti, est nova educio ab alteratione distincta, saltem quando fit a materialem, ut patet: ergo. Nec sufficit dixisse quod fit substantialis, id est generatio, saltem ex alteratione sequitur rationem distinctam. Non quod sufficit, quod si substantialem est prioris rationem generationis, quod autem fit generatio resultans non est prioris rationem, sed minus prioris, et quasi appendix ad generationem propriam. Item quod si generatio resultans generatio se loquendo non potest novum mutationem substantiam, ut patet in resultans generatio; generatio vel de qua loquimur est mutatio est ab alteratione procedente distincta: ergo substantia quod de nova educit non fit sequitur rationem distinctam resultans, sed distincta; quod nihil potest resultare ab alio, ex quo est impossibile; sed substantia generata est impossibile ex distincta. Igitur solutio (ex enim eductio cessant in genere) ergo quod patet.

33. Item
ex D. Thoma quod videtur de anima art. 12. dicente: quod si est aliquod agens cuius actus immensum et directum tendit ad substantiam, quod homini agens agit per se, quod est et sic non esse in eo aliquid per se actum, et eius effectus. Ex quibus sic: nulla actus creata potest immensum efficere substantiam, ut patet ex verbis solutis; sed generatio ut distincta ab alteratione attingeret immensum substantiam; ergo non dat actus generare ab alteratione distincta.

34. 2.º solutio: intendere quod agens creatum negat educere substantiam, quod patet educere dispositio accidentali quod non libenter facimus; sed quod actus educere substantiam sit ex se, ut actus educere dispositio ibi non dicitur. Item in sua explicatio authorizatur agens cuius actus ad id quod dicitur fit, et per se actus sit id quod movetur, et supponit immensum tendit ad substantiam fit ex in recto, movetur tamen et supponit aliquid agens tamen ad accipiente. Propter quod patet ad syllogismum negando magis.

55. Arg. 2°: id ipſu hęc calefactio in aũ 2° quod calor in aũ 1° ex ca-
 lefactio ſit autē exteriũ et externa diffuſio virtutis calefactiũ; ſed
 ad pducendũ ſubſtantiã ignis non regit aliqua virtus externa a
 calore ſed ſufficit calor, ut ſubornatũ ſubſtantiã ignis agentis: ergo
 ad pducendũ eandẽ ſubſtantiã non regit aũ diſtã a calefactiõẽ, quã
 eſt alteratiõ, ſed ſufficit calefactio, et ſubornatũ ſubſtantiã ignis ag-
 nis.

56. Si quid pbat argutũ, vincit, aliaõp rãxi et pducere ſubſtantiã
 ſine nova reſultantia aut mutatiõẽ mĩa ſicut calor ſe ipſo ex
 virtutẽ ignis, et in virtute illius pducit ſubſtantiã ſine nova ſtate aut
 modo ſuperaddito. Rõ q̃ quod aũ mĩax p̃p̃tatiõẽ exigit ex tẽo
 v^l effũ q̃ illũ pducit, quã ex p̃p̃tatiõẽ et virtute pducit; nã ſẽ
 una virtus eſt ſufficiens ad p̃p̃tatiõẽ effũ, ita enĩ ad p̃p̃tatiõẽ affecti-
 bũ correfpondentes; ex autẽ alteratiõẽ et generatiõẽ correfpondet
 effũ itẽ, imo et generatiõẽ dicitur quales ſũ ſubſtantiã et accidẽs, enĩ ſũ
 auctõẽ itẽ dicitur.

57. Unde virtus generatiõẽ eadẽ mĩax ſe exercet du-
 pliciter aũe ſecundũ (ſicut et 2° p̃u motu) 1° p̃ aliaõp et cauſa
 p̃tatiõẽ dicitur, quã eſt p̃p̃tatiõẽ itẽ, et effũ illius. 2° p̃ p̃tatiõẽ ſubſt-
 antiã, quã attingit ſubſtantiã, ut p̃p̃tatiõẽ itẽ, et effũ non virtute p-
 p̃tatiõẽ ſed i virtute ſubornatũ cui ſubornatũ, ut cõ p̃tatiõẽ et di-
 ſtantiã 2° p̃hyc. q̃ 1° ax. 3°

58. Arg. 3°: quã hẽnt neſſũ dñexior eadẽ
 aũe debent pducit; ſed omĩa dñpõs et ſua virtutẽ hĩc neſſũ dñex
 ut ex p̃p̃tatiõẽ dicitur: ergo. Dñgo mĩax quã hẽnt neſſũ dñex
 tũ vñq̃ amĩto, neſſũ dñex ſuccediõẽ, et ordinẽ, nã hĩc 2° m-
 de dñexĩt omĩa dñpõs p̃tatiõẽ, et ſua generatiõẽ, quatenũ pducit ſũ
 necetiã agens ad pducendũ 2°. Itẽ non tũ ex dñexĩt inter effũ
 quã inter aũe pducit; ſicut p̃tatiõẽ aſpẽtu p̃mĩtatiõẽ neſſĩtatiõẽ
 illũ ad aſpẽtu dñexĩtatiõẽ.

ſolus 7° quodnã ſit ſubĩ generatiõẽ ſubſt- tialis?

59. Non pcedit dñtatiõẽ de generatiõẽ ſubſtantiã ſumpta, ſed p̃tatiõẽ ſit ſub hĩc
 enĩ dñtatiõẽ ſubſtantiã in agente, ſed generatiõẽ et ex dñtatiõẽ in p̃tatiõẽ
 hĩc apparet. Unde illũ generatiõẽ ſubĩ generatiõẽ et e mutatiõẽ et p̃tatiõẽ
 hĩc quo.

60. Sit 1° ſolũ: quã ſumpta p̃tatiõẽ non hĩc p̃tatiõẽ immobi-
 ato mĩax ſit ſed p̃tatiõẽ generatiõẽ e dñtatiõẽ. Itẽ ex p̃tatiõẽ nã generatiõẽ ex-
 ta p̃tatiõẽ e virtus aũe de p̃tatiõẽ p̃tatiõẽ ad nullũ virtutẽ
 p̃tatiõẽ virtutẽ mĩax ſit et virtutẽ et virtutẽ: ergo generatiõẽ
 ta p̃tatiõẽ non hĩc 2°.

61. Officiũ generatiõẽ ſubĩ virtutẽ ad dñtatiõẽ generatiõẽ
 dependet a ſubĩo p̃tatiõẽ, ac p̃tatiõẽ ipſũ dñtatiõẽ pducit; ſed non
 ſupponit pducit virtutẽ, quod p̃tatiõẽ pducit ſed virtutẽ mĩax ſit ergo ſit
 mĩax e illũ ſubĩo. Si dñtatiõẽ generatiõẽ ſubĩo dependet a ſubĩo ergo
 p̃tatiõẽ ipſũ pducit ſupponit, ſed p̃tatiõẽ nã et in ſũ a generatiõẽ
 dñtatiõẽ. 2° q̃ de ſubĩo virtutẽ accidit glẽ e generatiõẽ e p̃tatiõẽ
 ſit enĩ ſubĩo in quo, ſit virtutẽ p̃tatiõẽ pducit et virtutẽ, ergo
 aũe e virtutẽ enĩ glẽ dependet in ſũ a ſubĩo: ergo generatiõẽ p̃tatiõẽ
 ſit ſubĩo in quo virtutẽ p̃tatiõẽ pducit.

62. Rõ ſolũe data. Rõ repli-
 ex dico, quod ex generatiõẽ p̃tatiõẽ ſit virtutẽ aũe p̃tatiõẽ in generatiõẽ
 cauſũ malis generatiõẽ, in quo ſubĩtatiõẽ, ſed ex enĩ ſit effectiva
 p̃tatiõẽ generatiõẽ, ipſũ in generatiõẽ cauſũ officiõẽ p̃tatiõẽ et nullũ e
 invenit, quod inter duo ſit in eadẽ ſubĩo ex p̃tatiõẽ dñtatiõẽ
 mutatiõẽ dependet et p̃tatiõẽ in dñtatiõẽ generatiõẽ cauſũ et infra
 dñtatiõẽ, et virtutẽ ex dñtatiõẽ 2° p̃hyc. q̃ 1° ax. 2°

63. Sit 2° ſolũ: generatiõẽ ſumpta p̃tatiõẽ nullũ hĩc ſubĩo virtutẽ inſeratiõẽ et
 inſeratiõẽ. Rõ: generatiõẽ ſumpta p̃tatiõẽ non e immo in dñtatiõẽ.

et ex his 309. dicitur subitū quod immēdū accū.

78.

Solvuntur arguta.

Arg. 1° 2^a 19. Arg.

Arg. 1° 2^a 19. Arg. dicitur antecedens gratia fā subitūalis ut calor disponens ad fā ignis immē recipi in mā, sed pōtior dicitur in accia: fā mā pōt immē accia recipere. R. māx. Arg. q^a soli mē omunicat sup fālp dñonāp, et effū; nā sola mā ē, quā disponit et pparat ad fā nō ut tūc opōitū, in quā negr recipi fā introducenda. Arg. q^a x^a R. D. q. 28. de vit. ar. 5° ad 13. dicitur, quā pariens disponit ad recipiendū fā ē in eodē cy fā: ergo.

79.

R. māx. et eiq fā pparat. loquendo de omunicatōe j. mēatā; imo soli opōitū impetratū immē dñonāp et effū fā pparat in solo opōitū immē recipiendū quod sufficit ut erig mē quā ē pā intēcā opōitū pparat nū effū fālp et dñonāp mediare rāonē opōitū hē erig nūc pparat et ut quod dñonāp ita pparat et ut quod dñonāp q. calorū dñonāp. Hic rāonē dñonāp nō ē ad recipiendū fā ignis supra fā ligni, sed ē ad illū recipiendū corrupta pparat fā ligni.

80.

R. d. 29. explicat anr ē in eo dñonāp fā mediare ut immē nō. Itā dñonāp ad fā subitūale debent recipi immē in toto opōitū, et sic recipiendū mediare j. mā. Hanc ēē mēntē d. hē dñonāp ex isto pparat dñonāp quod dñonāp differētes opōitū ad eo ad quod disponit non tūc in in eodē subitūale, et sic pparat ē j. anā et dñonāp ad illū nō j. illū et ut dñonāp et sic de alijs.

81.

Replabio: pōtior dñonāp pparat in ipā pparat instanti: aliar in illo instanti non remaneret dñonāp mā, q^a defēntē fā, erig defēntē eiq fālp effū; sed in illo instanti soli pparat inherere mē; q^a sola illa manet y pparat ad introdu-

mē fā: ergo j. mā recipiendū immē. R. māx. nā licet in illo instanti mā sit dñonāp et mag^a quā antea, hē hē q. ulmā dñonāp comitanti pparat, non autē pparat dñonāp antecedentes, nā hē pparat.

Dicitur 82.

in ipā pparat instanti pparat pparat nā ad fā ignis vq^a dat j. mā dñonāp ulmā ad solo fā; sed hē negr recipi in toto opōitū dñonāp genito ita fā ignis: ergo pparat illo pparat recipi j. mā hē. R. māx. q. pparat nā ad fā ignis nondū intelligit opōitū ignis: fā ulmā dñonāp pparat mē pparat pparat nā ad fā ignis negr recipi in toto opōitū ignis. R. māx. ad pparat. utō antea, nō cog. hē erig ē, quod pparat illo pparat nā intelligit fā ignis, et alid quod fā ignis pparat illo pparat nā extrat. Hē ē verū; 24. falsū; alias cy fā ignis j. eodē instanti extrat y pparat pparat nā ēēnt simi q. eodē instanti in eodē subitūale negr j. mā, fā ignis et eiq acali caria.

83.

Arg. 2° relāo acali subitūis omig mē ad aliq in sola mā hē subitūale: ergo mā hē ē subitūale aliquid accū. R. anr: sola mē dñonāp relāo solij mē omunicat effū; sed illi inheret cui dñonāp et effū impetratū: q. R. anr. ad pparat. dñonāp mē: cui dñonāp et effū impetratū sub oī acceptū dñonāp sub acceptū ad pparat nō mixtū et conqū. Nā relāo impetratū ē relāo, et sub acceptū ad non pparat inherere, ut docet R. d. q. 7^a de pparat ar. 9° ad fā. soli erig inheret sub acceptū in, et quātenq. accū ē, relāo erig pparat soli mē pparat dñonāp, et effū, non tūc sub acceptū exigente inheret, sed pparat sub acceptū ad rāonē q. nō hē inherere.

82.

Arg. 3° d. 29. relāo: i. accia recipiendū in opōitū subitūentū, hē ut mutaret, quādo accia mēntē, et in illo nova accia recipiendū; sed hē dñonāp ē falsū in supposito dñonāp xpti. D. quod sine sui mutacōe nova recipit accia: ergo hē non recipiendū in opōitū subitūentū. Opōitū nā si humanitas assumpt.

ta dimitteret a verbo in illa manerent eadē accia, et non mane-
ret supportū; ergo quod p̄iū.

85. **Dispo. m̄i:** si recipere in supportū, et
rāone supportū. **Hoc** v̄ mutaret om̄ico, si recipere in supportū
et non rāone supportū sed rāone m̄i, nō accia enī solū rāone m̄i
recipere q̄a h̄c sola ē rāo recipiendi, n̄ autē rāone supportū; v̄nd
supportū dīnū immē rāone humanitatē ab̄s sui mutare, media-
tē enī rāo accia de novo illi adveniente.

86. **Ad 2° dīc.** quod si huma-
nitas dimitteret a verbo, immē resultantē p̄p̄ia substantia na-
tā exacta eadē accia maneret, sed q̄d mixtū si maneret idē num.
supportū? Rāo ē: q̄a substantia verbi j̄ splendo, et rāo hū-
manitatē gerit vices p̄p̄iū substantiā, non solū q̄r̄ ad eē speciā
illū, sed enī quantū ad eē individualē natā exactā ab̄ hac m̄i
humatē. Itaque resultantē p̄p̄ia substantia idē nō supportū ma-
neret f̄ix; n̄ quod substantia p̄p̄ia v̄ dīnā sit de m̄ali se h̄c.

87. **Dicit.**
ergo si nā Perxi p̄p̄iū substantiā amitteret, dymō rāo ali-
ena substantia creata eadē accia maneret, quod tamē asserp̄dū
non ē. Ad sequela: n̄ p̄severaret nā substantialitē splenda p̄
substantiā: ergo. Ad sequela: falsū adm̄ssū ant̄. Ad p̄b. dīco, quod p̄
severaret nā splenda q̄ substantiā, sed n̄ p̄ eandē nō f̄ix, eo q̄d
nā substantia creata ē eadē nō ex aliena, nec p̄severat nūciq̄
aliē substantiā orinet, sicut dīnā substantia. V̄nd solū regē
quod tunc maneret eadē accia speciā, nec eadē individualia.

**Relq. 2. an vltmā dispō ad f̄ig procedat effi-
cienter ab ipsa?**

88. **Nomine** dispōi intelligim̄ id, quo m̄a reddit̄ apta ad recep-
tiōē f̄ig, cū dispō ē dīf̄ia: aliq̄ s̄ p̄iū, seu antecedens quē q̄d

sedet temp̄e f̄ig gerēdū, nec ex illa opari; advenit tamē
sim. ex f̄ia corrupti, licet ad illū corruptionē tendat, et iūq̄
s̄ p̄iū p̄e alrāōē p̄cedentē p̄iū. Aliq̄ dicunt dispōi
simultaneē, comitantes, et simp̄i vltm̄, quē s̄ vltm̄ ex f̄ia nova
et ab illa inseparāles. Dixi simp̄i vltm̄, q̄a enī dat vltmā dispō
p̄o ex p̄iū, v̄g. calor infra sum̄mā maximā in quod p̄cedit
ante infans geratū f̄ig ignis, dīc dispō vltmā ex p̄iū.

Dispo. 2^a
m̄itantes, seu simp̄i vltm̄ s̄ enī in 2^a dīf̄ia: aliq̄ dicunt ague-
ritatē aliq̄ necessitatē, ut h̄c R. D. q. 29 de verit. ar. 2^a 1^a s̄ p̄iū
dant ad ornatū et p̄severat sub̄, sicut decor gerit facit ad
dignitatē Regiam. 2^a dant ad p̄ vere p̄parandū et coaptandū
sub̄ ad receptiōē, f̄ig v̄ calor sum̄mā p̄parat ad f̄ig ignis, et dīc
dispō necessitatē, seu necessitatē. De his rāonē p̄cedit dubiū. Pro
quo.

Sit nā conclusio: vltmā dispō ad f̄ig substantialem emanatē effi-
cientem p̄venit ab ipsa f̄ia ad quē v̄ p̄parat, et disponit materiz.
ē dīc in schola thesca s̄ Jesuitarū et v̄cat ex R. D. q. 49 in
locis. N̄ 3^a p. q. 1^a ar. 13. ad 24. ar. calor q̄ fuit dispō ad trām
ignis ē eff̄ p̄fluens a f̄ia ignis. et q. 9^a ar. 3. ad 24. p̄e calorem
disponit m̄a ad suscipiendū f̄ig ignis, quā tamē adveniente ca-
lor n̄ cessat sed remanet, quāsi qd̄ eff̄ talis f̄ig. fuit clarit̄?

Plac. 91.
eadē: nullā ē implicatō in eo quod f̄ia effective p̄ducit aliquid dis-
pō, et quod h̄c disponat m̄i ad receptiōē talis f̄ig: ergo ita de
f̄ia dīcitur, q̄a ita n̄ oringere de f̄ia ex implōne p̄bat. Rāo
est: ~~exemplis~~ h̄c mutua dependentia, et causalitas inter dispō
et f̄ig non ē omnimoda, sed in dīcō gerē causi; sed in t̄ nulla ē
implicatō: ergo. Ad mixtū nullū ē inanis quod v̄n excedat alē ex-
cedat ab ipso in dīcō gerē et s̄m dīcō p̄severat v̄n q̄p̄e s̄o.

excedit alij sola a quo rursus excedit j. dicitur: ergo licet non po-
sit in eodem genere unum alium ducere et causare, similiter causari et
pcedi, si rursus in diverso genere causae minime repugnat.

92

Offa 1^a pcedit
ta mutua causalitas apparet in oratione hujus substantialis: subla-
to enim calore, ut dictum est, non amplius fit ignis j. m^a: si licet ca-
lor ut dictum perit, sublatum fit ignis a quo effluere dicitur, ut pote
eius gratia natura ex illa resultans: ergo erit dicitur hujus mutua causa-
litas in 1^a introductione. Offa 2^a: creatio parva x^a Adversarius est accen-
sionem a cetera rursus a subiecto sive in genere et materialiter: et rursus cetera
ab aetere creatura dependit in genere et efficienter: ergo. Offa 3^a vulgari
exemplo et ingressu aeris et aperture fenestrarum. Primum enim est, aer
ingreditur quia fenestram aperitur, nam ideo ingreditur aer quia fenestra
aperitur: et ex alia parte primum ingreditur aer, quia fenestra aperitur:
quod ingressus aeris causat aperture fenestrarum: ergo nulla est implicatio
in mutua causalitate in dicto genere, ac ibidem ultima dispositio est
ut dicitur a fientis a fientis ad quod dispositio.

93

Dices ad ultimum Offa:
aeris ingressus non est prior aperture fenestrarum, sed solum est prior
impulsus, quia aer impellitur in fenestram a qua venit efficienter
apertio fenestrarum. 2^a est: nam licet requiratur impulsus ad aperture fenest-
rarum negari negat, quod aer, ~~quod~~ impellitur ingreditur, aperturendo
fenestras: sicut cum clavo clavis extrahimus, requiritur impulsus, sed
negari negat quod clavis percutitur alio expellat: ergo ingressus ae-
ris est causa aperture fenestrarum.

94

Offa 1^a fientis negat dispositio aliquid effluere g-
ductu nisi, ut extensum j. m^a: ergo dispositio a fientis effluere gducta m-
gi pparare magis ad introductionem hujus. Par cetera: nam repugnat fientis
se j. m^a et requirit pparare p illius receptionem. Item gducit hujus. 2^a fientis
non in abstracto sed in concreto, et in subiecto gducit gratia: ergo

15.
solum ut extensum in m^a, hujus 2^a fientis loquendo primum est de quibus operari,
sed fientis substantialis in m^a saltem malis negat de nisi ut extensum j. m^a:
ergo.

95

Hoc arguitur quod ab Adversariis iudicatur insolubile solum obscurita-
te dicitur, quia ut dispellat, nota ex omni dicta in pcedenti, non est verum
nam de prioritate in quo, quod dicitur, unum ut existat p aliquid in pcedenti
reali, v. signo eiusdem realis in pcedenti alio non extensum: sed solum et
prioritate nam, quia est et dicitur prioritas a quo dicitur quia, et dicitur in
eo quod unum ut et alio dependeat ab alio, et sic est prioritas realis
realitate influxus, et causalitatis, licet non realitate durationis, succ-
onis, aut pcedentis, 3^a si prout solum est prioritas intelligentis, ut expli-
cimus 2^a phycor. p. 2^a ax. 1^a

96

2^a ergo ad arg. dicitur, an: negat fientis dispositio
aliquid effluere gductu nisi ut extensum in m^a hujus ut maxime et speciatim sum-
to 2^a fientis et replere n^o fientis enim extensum in m^a quod gducit effluere ultimum
dispositio, sed non gducit illud, fientis 2^a extensum j. m^a, quare licet fientis in sig-
no sup causalitatis effluere dicitur de speciatim extensum j. m^a, non vero
debet intelligi ut j. m^a extensum in illo pcedenti. Dispositio enim consequens: negat
pparare magis p aliquid prioris in quo seu cetera 2^a p prioris a quo
non intelligendi, n^o conuenit.

97

Ad hujus 2^a autem 2^a autem n^o conuenit sumpto, ut
reducat et fientis: 2^a si fientis substantialis in concreto dicitur ut in pcedenti
magis, etiam dicitur, et intelligit ad intra, sed si prout non pcedit fientis
ad signum causae effectus, nec in illo debet intelligi sed solum ad signum causae
fientis, ut talis. Ad hujus dicitur, quod de, est prout quibus operari, sed de non
pcedit ad signum causalitatis operari, seu effectus, et sic in illo non
debet intelligi licet maxime, et speciatim in illo supponatur.

98

Offa 2^a pcedit
id arguitur ex p. dispositio: ultima dispositio negat pparare magis, nisi ut eff-
v^o gducta, 2^a prout est de, quibus disponere, sed dispositio, ut effluere gducta sup-
ponit nisi prout effectus, sicut omnis effectus, ut talis supponit magis causae.

ergo supponit *fig*, a qua *g*uenit *effe*vē: ergo negi *ppaxare* m̄g, ut
in *issa* *frā* *introduc*at; q^a *dispo*ā ad *introduc*ōnē *fig*, quē supponit
*introduc*ta plane *chimerica* ē.

99. R^o quod *ultimā* *dispo*ō negi *ppaxare* m̄g
nisi ut *effe*vē *g*ducta *sumpto* *ly* ut *max* et *speci*vo, n̄ v^o *redu*
plavē et *frā*; q^a t^o *pa*ro *expl*at de *frā*li *mung* *eff*g *nū* *prin*ipij
*effe*vē *gl*ā non *dit* *mung* *caus*g *dispo*ū; alias in *eod* *pr*ioxi n̄
*ex*erces *munc*ia *eff*g et *caus*g. Et ergo *effe*vē *g*ducta in *illo*
*pr*ioxi quō *dispo*ō *caus*at, sed non *intellig*it, ut *g*ducta et sic
non supponit *frā* *nū* *prin*ipij *effe*vē, *fig* vlt a qua *efficient*ia *dima*
navē *pr*cedit, sed q^o *pr*ioxi ad *ill*g *intellig*it *dispo*ōnē m̄g ad *illius*
*introduc*ōnē.

Quō 2^a de corruptione.

Alig 1° quid sit corruptio et an ingta
a natā?

1. *ppaxer* satis ex aut 1° *pr*cedentis *qu*stionis, dāxi x *corrup*
*tiō*g *subst*ualē, quē ē *trans*ig & ēē ad non ēē *simp*lā tale. Du
*bit*at tam *gl*ā a *ger*atōe *dis*guat^o. Dico 1°: *ger*atō, et *corruptiō*
ē *eod* *ī*ā *ā*ō. *Mat* ex *th*. D^o 1° 2° q. 113. ar. 6° ad 2° ubi ait
quod *in*duō *gr*āp et *remi*o *cul*pē *im* *ī*sa *subst*āg *ā*g *ī*sa. v^o q^a
*expl*at *ex*em^o *gr*atū et *corruptiō*.

2. *R*atō ē: q^a *ō* *ā*ō *trans*iens *fr*ā
*tal*is, ē v^a *efficient*ia, et *g*duō; *ac*q^uid *im*portat ex q^o *t*ū *tax*
*al*g^o *ver*y ē; sed si *corruptiō* ēē *ā*ō *ī*ā *dis*ta a *ger*atōe n̄ ēē
v^a *efficient*ia, et *g*duō nec *por* se 1° *rend*er ad *al*g^o *ver*y ēē,
sed *pot*ig ad non ēē, ut *pr*at: ergo ex t^o *im*plīet, et *g* *im*plīet
corruptiō ēē, *ā*g^o *ī*ā a *ger*atōe *dis*trām.

3. Dico 2°: *ger*atō et *corruptiō*
ē 2° *ī*ā *mut*atō. Ita D. th. q. 2^a. de *ver*it. ar. 1° et *pr*at: ubi sunt

16. *quatuor* *tū* non ē *v*ā sed 2° *mut*atō; sed j^o *ger*atōe et *corruptiō*
*in*venit^{ur} *quatuor* *tū* *ī*ā *dis*ti: ergo non ē *v*ā sed 2° *mut*atō.
Mat *pr*at: n̄g ad *v*ā *sim*plīg *mut*atōnē *duo* *tū* *ī*ssunt; in t^o *en*j
*mut*atō ab *stricto* *motu* *dis*guat^o. q^a *h*ic *duo* *tū* *g*uōs et *alio*s
*duo*s *neg*atō *ex*ponit. *M*ū *en*j *ī*ssat: n̄g in *ger*atōe, et *corruptiō*e
ē *trans*ig de non ēē *fr*ā *gen*it^{ur} ad ēē *ī*llig, et *en*j de ēē *fr*ā *corrup*
tiō ad *ī*llig non ēē; sed ēē et non ēē *fr*ā *gen*it^{ur}, ēē et non ēē *fr*ā
*corrup*tiō, *quatuor* *tū* *ī*ā *dis*ti: ergo.

2. *N*unc *qu*erit in quo sensu *ver*y
sit *vulgar*y *illud*: *ger*atō *un*ig ē *corruptiō* *al*ig, quod a *th*o *trad*
*it*ur *h*ic *text*. *Th* R^o 1° *ī*ssat ēē *ver*y de *ger*atōe *corruptiō* quē *g*
*cul*ditō *im*bibit *corruptiō* *pr*ioxi *pr*cedentis. R^o 2° quod si *ger*atō
g *ad*ē *sum*mat *axioma* *illud* *ver*y ē in *sensu* *ident*ico, et ex *n*up
*dic*ti *ī*ssat; si v^o *sum*mat in *ra*ōe *mut*atōis *ī*ssat ē *ver*y in *on*
su *caus*ali et *ac*omig^o, *qu*atēg *nat*ā *ger*atō *pr*o^oit ex *ē*stētiōe
*fr*ā *pr*existēti in *eod* *sub*stō: quo *eod* *sensu* *ver*y ē *pr*ioxi ēē *duo*
*ī*ssat, quod *un*ig *corruptiō* ē *ger*atō *al*ig.

3. *Qu*erit 2° an *ger*atō sit *corruptiō* *gl*ā
et? R^o quod *ger*atō ē *corruptiō* *pr*ioxi in *ger*ē *ē* *fr*āli, *eff*icēti
et *final*is; *corruptiō* v^o ē *pr*ioxi *ger*atōe in *ger*ē *caus*g *mal*is. *For*ig
*ē*stēti *ī*ssat et *auth*or *ac*cep^o in *ver*bi D. th. q. 2^a. de *ver*it. aut
1° in *cor*p. ubi ait: *qu*andocūq^{ue} a *m*ā *v*ra *fr*ā *ex*pellit et *al*ia in
*duc*it^{ur} *ex*g^ul^o *fr*ā *pr*cedentis ē *pr*ioxi *nat*ā in *ra*ōe *ē* *mal*is; *ō* *en*j
*dis*poō ad *fr*ām *re*duē ad *caus*g *mal*g; *den*udat *en*j m̄g a *fr*ā
*ī*ssat ē *qu*idā *dis*poō ad *fr*ā *ī*ssat.

6. Et *post* *gauc*ā: sed j^o *ra*ōe
*caus*g *fr*āli ē *pr*ioxi *nat*ā *introduc*tiō *fr*ā, quē *fr*ā *per*fr^o *sub*st^o et
*ex*pellit *ī*ssat; et q^a *fr*ā et *fr*ā in *ī*ssat *n*ūō *ī*ncidit *fr*ā v^o et *ē*stēti
*ē*stēti in *ī*ssat *spec*ie, *ī*ssat *fr*ā ē *ī*ssat *ag*ēti, *ī*ssat *fr*ā *introduc*tiō
ē *pr*ioxi *nat*ā *secund*y *ō* *ē*stēti et *final*is.

7. *De*veniēdo ad 2°

ali paxi sic solutio: corruptio nullo modo e per se intenta a na
 paxi, e tam p per se intenta ab agente, seu na casali non qd
 q se 1^a sed per se 2^a ita d. th. q. 1^a & mala ax. 3^a ad 18. ubi air.
 11. corruptio sic mutatio nalis non in naxi paxi, eis quod corruptio
 12. sed in naxi casali q per mover ad qd, v. corruptio; ad qd
 13. qd paxi se, ad corruptio aut ingi qd sine corruptione eie n
 14. qd; et sic non e per se, et paxi intenta corruptio sed qd tanq.

8.

Plao

12. paxi e; q. 2. agens paxi soly intendit boni paxi ad diffi
 universalis agentis, quod casali boni intendit, ut dicit A. d. 3^a 2^a
 55. cap. 94. sed ad boni paxi nullo modo adducit per se aliam corruptio
 sed dicitur ei per acci: ergo corruptio nullo modo e p se paxi a naxi
 paxi. Hinc paxi rdo 2^a paxi, nax ad boni vxi ab agente vxi
 li intenty maxe adducunt corruptio; na pulchritudo vxi j vaxi
 te, et necesse paxi corruptio; vxi. qd ex corruptio non su
 in se appetibile, neq e per se 1^a intenta ab agente casali.

9.

Obijer: ex

D. th. 1^a p. q. 19. ax. 2^a dicente: 2^a in rebus causando boni ordi
 universalis ex frequentia, et quasi j acci causat corruptio reum.
 ergo corruptio se hie per acci xu agentis casali. R. d. th. soly in
 tendere corruptio n e per se 1^a intentas a Deo, et ideo non dicit per
 acci, sed quasi per acci. v. dic. quod corruptio in se sumpta
 et quod intjca cy in paxi et mali per acci se hie eni xu
 agentis casali, mali eni sub rdo mali neq e voliti, neque j
 renty; cy quo itat quod corruptio salj exvincte paxi e 6^a et in
 salj rdo intendi ab agente casali et a Deo.

Ad 2^a an j corruptioe substgali fiat re-
 solutio usq ad mō tam?

10.

10. Insuperioris paxi rdo e, vxi j in paxi, quo in paxi substg
 alia de corruptio, alio qd sine sim: cy fia substgali omnia⁴ paxi

in ut nihil superat in genito, ex his, quæ exant j corruptio paxi
 una mō. 13^a. Et dubij non e de accidentibz quæ cy tali fia paxi
 iux, v. tppuz modi, v. tppuz paxi naxi inseparales, quæ oia sim.
 paxi erat, sed de illis quæ oia vxi, seu quæ ex paxi indele
 specia non omnino paxi cy fia nova.

17.

Ita solutio: in corruptione sub

11.

gali nully acci paxi manet idp n: in genito ex his quæ exant in corrup
 to. ita omne. Thoriq 2^a Sconfas, et Suarizus, et vxi ex d. th.
 quodbe. 1^a ax. 6^a in corp. ubi air: paxi accidentales, quæ paxi in paxi
 diogenes anj, corruptio qd n p se, sed per acci ad corruptio
 subti: vnd margo eadp spē, sed n eadp nū. Et qd vxi de paxi. vxi
 ax. 3^a ad 19. air: cy ex h aere fit hic ignis, talia margo idp specie
 sed augmentata n tam idp nū. q^a n manet idp subti.

12.

Pi rdo: accia

recipiunt in oporito ex supra paxi, sed destructo subti in quo
 recipiunt accia, non paxi accia ipia naxi paxi: ergo in corrup
 tione substgali, in qua destruit oporito pcedent, nully paxi acci
 ex his quæ in ipso exant. Pi mō. 14. q^a accia naxi paxi a subti:
 ergo ipso destructo non paxi naxi paxi. 14. q^a accia non paxi
 migrae & subti in subti: ergo quod paxi. An e mō. 14. et in sup
 erat paxi anj talis, quæ mō paxi a corpore, quæ acci
 a subti, eo quod illa paxi naxi sine corpore, n v. acci sine
 subti; sed transmigras anj & corpore in corpore (1^a p. 28 1^a 2^a 55. cap.
 42. rdo 6^a) paxi ad fabulas Pythagoricas. secundy philoz
 apparet e exvincty. Et secudy paxi hxi. ergo transmigras
 accidentis & subti in subti e exvincta ratiq vxi philoz.

13.

Ita: accia ut

intra videbimz inviduand a subti; sed paxi paxi inbi
 paxi paxi inviduand: ergo accia corrupti n paxi eadp n
 in genito paxi. Nec dicit. 1^a quod licet oporito & nullo ge

nity sit dixitq; entia ē. tamq; id p̄valentē et j muneze acci-
piendi accia. Nq; 2^a ē 1^a nq; ex h aduany deducitur quod p̄veze
accia p̄valentia n̄ eadē n^o, 2^a causa maxialis individuans n̄ p̄t sub
stiaū y alia; ergo. P̄t autē: q^a una causa f̄ialis speciat n̄ p̄t sub
stiaū y alia in ordine ad eandē speciem p̄standam. undē r̄uat quod
idē specie atq; nunc specet ab uno ob̄to nunc ab alio ipe d̄stō: q̄
pariter.

12. Nec 2^a dicat, quod licet non possit accens mixtare de uno sub-
stia in alid adp̄tē d̄stū potest tamq; in alid inaquatē d̄stūm; et h
solū p̄acto d̄stūit genitū a corrupto, n̄q; eadē mā manet. 2^a Ay:
q^a amq; manet sub̄ inaquatē nempe mā: ergo nūq; acc̄s coray
geret ad corrup̄ sub̄tū. quod ē absurdū. Ay: q^a acc̄s individuāt a sub-
stia aquatō: ergo ut p̄vezer idē n̄ nihil p̄est q̄manē sub̄tū inaquatē
Ay deniq; nq; euz ex id̄stare sub̄tū inquatē infert id̄stas accidentis, et
ex d̄stione sub̄tū inaquatē n̄ licebit deducere q̄ d̄stō acc̄s.

15. Res! 1^a ex R.D.
4^a 2^a q. 6. cap. 8. ubi ait: q^a mā h̄t p̄tē eiū mortis, quā tali f̄tū fuit sub-
iecta manet sub̄ eiū d̄mptiōib; ex q̄ habebat. ut eor mā ind̄stalis;
sed d̄mptiōes s̄ accia & gerē p̄gratis, sit longitudo, latitudo, et q̄ly
d̄stas: ergo x^a 1^a d̄st mā non exuitur oī accid̄t in corruptione sub-
stia. R^a quod mā manet ex eiū d̄mptiōib; r̄acalitē q̄nq; mā ē ra-
dix euzidē; non f̄t q^a non manet eadē q̄gratē, nec sub eadē f̄tā

16. Res!
2^a in sub̄tū specificē d̄stū aperit acc̄s eiūq; sp̄ci ut^a calor in liq;
no, et ferror ergo etiā idē n̄ acc̄s, potest ēē in sub̄tū n̄ d̄stū.
N^o conq; q^a accens non specat a sub̄tō; at ab illo individuāt.

17. Res! 3^a
experientia; nq; est oculis cernim; j h̄c gladio interempto, manet
quantas f̄pura, organizatō, nūq; cicatrix, p̄p̄t alia accia: in aa.
to etiā p̄p̄t qualitates vini sugunt: falsū igit ē, quod in inf-

tanti corruptionis oppositi omnia illiq; accia subito evanescent,
R^a accia relaxata solū ēē n̄tā, et eiūq; sp̄ci ex illis, quā exant in
oppositis corruptis, secq; eadē nūo. Nec p̄st̄ experientia sensu; nq;
quod acc̄s sit idē nūo, v^t solū simile, ū r̄aonē merhac̄ solo intū
p̄p̄tiles, et ideo cc^a ista ipse fallit, senq; etiā recte d̄stōq; et d̄bi-
te approximāq; q^a non p̄t̄p̄t ad sensilē p̄p̄tū, ut explāt P. 2^a 1^a p.
q. 17. ax. 2^a

Sed P. 2^a suavez hūc solucioni non acquiescens, querit d̄stū
q; de novo p̄duv̄ illorū acc̄s cadaveris, quod instat illorū d̄stū
hic q. 3^a in causa p̄servante j cadavere accia illa, quā p̄t̄ ex̄t
j vivente, q^a nihil sine causa p̄servante d̄stas et p̄p̄tūm; causā
p̄servatūq; assignet poterit applicare q; causa p̄duv̄ illorū. P. q^a
tamq; sic & hac instantia, eadē d̄stū invenitur j accid̄tib; cadaveris
ac j f̄tā cadaveris, quā in corruptione h̄t admittit. P. 2^a suavez, et
ab̄st̄ p̄duci ab aliquo temperam^{to} p̄ximo ex p̄st̄atōē q̄ ex̄stāt. euz
ergo h̄ idē n̄ d̄t ad r̄p̄tūq; quā nobis objicit.

19. Nihilominus 2^a, quod sicut
agens introduci j vivente h̄t nūo d̄st̄p̄t, et non alias, q̄ d̄st̄
mā ad h̄c n̄ f̄t cadaveris recipiendū et non aliq; sic pariter
agens d̄st̄at n̄q; ad f̄t cadaveris recipiendū ex accid̄tib; illis simi-
limis p̄ximis, quā licet ut f̄t cadaveris s̄m se sine extranea
ū tamq; p̄p̄tā illiq; q̄nq; hic et nunc sub̄st hūc nūm. agenti,
et d̄st̄at h̄t nūo d̄st̄p̄tib; sic, v^t n̄ n̄q; r̄p̄tillatib; P. recte, et la-
te explāt P. 2^a cc. hic d̄st̄p. 3^a q. 6^a.

Alius 3° v̄m res semel corrupta repro- duci possit?

20. 20.
Omnia quā in mundo ū ēē extit̄ve nec modo q^a quā extit̄ve,
nisi r̄p̄ductū, oīas ex it̄orū p̄t̄t̄st̄ it̄orū reddiditū ēē p̄t̄ longū
intervallū, quod annorū millia multa p̄t̄t̄t̄t̄, et annū Plaro.

nig vocat, quo respexit ill. Maxonls. His itery ad Trojam
magna mittetur Achilles: t. inq. Maronicy & licy fuit, omni
veneratis sp. Effiraty, qd resutat M. Augusti lib. 12 de civi. Dei cap
13.

21. Nec huic delicto faver loq. Eccl. cap. 1. nihil sub sole novu & sap
enq de spca nllc xxy pntiq cy pntis, et futuri, vt exponit D.
Augusti loco cit. et A. D. 4. ca. 55. cap. 81. suare conans e omniq
sensu nllq & facto t. v. fene lese ord. reducat eand. individuu
effuy, semel pereunty: nemini ppe suspicio incidit, ne fatisq loris
qur cernit igit sic quo asit Troja; aut asina, qua vehitua sit q
samer asina Balaam pnt longum sculoxy tracty xdiviva.

22. 1. soluo:
quibz res permanent got dntinq ead. nu. reduci; seq res succe
siva. 1. p. e. omi inter Phs, et Theologos da Durandy, et explu
in D. Thā ubi supra. Et pty ad hoer certy e quod omnes resurrex
turi s. pnt moxq in novissimo die, sedque nu. x. illud Job. cap.
9. quz exstuat sy ego ipse, de quo videt D. Th. in addit. ad 3. part.
q. 79. per totq.

23. Phat ratione: Deo eand. hōz mortuy vivificaxe pntq;
sed pax e xad & reliquis corruptis: ergo. P. mix. sy: q. licet j
morte hōz non pereat pā; pnt comp toty, quod itery vixtu
re dīnā reddat: ergo enq pnt semel corrupta vga pā equi po
terit vixtute dīnā ead. n. reparat. sy: q. enq in morte hōz
omnia accia corporalia totalit pntunt, et ead. redyit q. xpon
der ab ipis hōz individuō: ergo licet aliq res totalit corrupand
poterunt enq redire.

24. sy: q. totalit anihilatō effq non pntit illy in
natie diffilixit, vt pducit, quz antea erat, vt pducere q. erat n.
hlt, pntiq cy dā non agat q. nō lity et moxq transacty: ergo.
Dicit: ergo non e dītrā, quod ead. res sit sim. pnt, et pntia.

Digō: si tō pntia sonet x. fuisse, et nunc n. e. n. (sequeret
enq nunc eē, et non eē) si tanty & notet x. antea fuisse et postea
desisse, 2. conq. 29.

2. p. e. enq omis et exstia in D. Thā loco dato, et
pbat: q. si ead. nu. res successiva semel destruxera pntit itery
reduci, in pntis eē ead. nu. et supponit; dīnd n. eē ead. nu.
ergo cy t. involuat implacōp mafetq a Deo fieri non got dīnā.
sy: q. res successiva e nu. vna p mutacō vt diximq lib. 5. phycōy,
ar. 2. sed negt continuari res successiva extincta hōi vga cy illa
quz hodie dād. 3. sy: q. omisat mixicā motq, v. abiq xī succe
sivq summit ab onitate rempōis, vt enq pntaro loco phycōy
diximq; sed si res successiva semel destruxera reducere, n. diceret ha
tū ad id. nu. temp. ad quod antea dicebat: ergo.

Obijciat: res succe
siva onit in dīnā omp. ergo reduci got. Cōa claret: q. effi
rentq in castra ab illa pducī got. Pnt v. pnt: q. res successiva cor
rupta e abluē solis, sed q. q. e abluē pnt onit j dīnā omp. ergo.
R. quod onit in omp. n. vt reducenda q. n. e. et temp. fuit abluē
impolis, et repugnans; sed soly vt gducenda glā e abluē solis.

2. 2. 27.
nllā res, semel corrupta reduci got natā, sive q. vixet natāles. e
onit da pntes, vixatq ex pnt. cap. de oppositi ubi air: a pntiōne
ad hactē n. dāt regreseq. Et 5. phyc. tex. 37. a pnt. non pnt redire
eand. nu. sanitas. e enq expia in R. 2. loco igit citato. P. xadē:
negt ead. n. res reduci, nisi redeat ead. n. ad qua fuit gduca; sed
h. n. got eē. 28.

Māx pnt: q. cy ad n. fieri xī, impōntat ipiq rem in p
xī; ond si res, v. facty eē e id. enq illiq fieri, n. ad pntiā dēt eē
ead. Mix v. pnt: negt redire ead. ead. n. ad nisi redeat d. nu.
temp. in quo 1. fuit gduca q. ad v. motq atemp. summit dīq

omnes mutas accidentales, acjunt augmentations, quæ motu est ad quæ-
rere. Nunc late definio: mutatio ad qualitatem: quo pacto ambat mutatio-
nes ad qualitates spirituales, et mutationes instantaneas, quæ non fi-
unt a 2° ad in 2° ad, glæ se hæt p^o d^o lucis.

2. Strictimè autem sumpta al-
tatio, et put ad p^onti atinet definitur communiter: motus substantie p^ote
et ad una j alig p^onti v^o p^onti qualitatē, hōmō latus cy p^onti ritate.
Ly motus summit j motus ritate, et stricto, j quo d^onti cy augmen-
tatio, et alij ritate motibz, et differt a mutatioibz instantaneis p^ote
quas p^onti a i^onti g^onti. Ly substantie p^onti d^onti, subz altera-
tio n^o cē m^o j sed totz p^onti substantie.

3. Nō ab una j alig p^onti v^o
qualitatē qualitatem excludit alias spēs motu, quæ ritate cē p^onti
alig, et etz cē qualitatem quæ non n^o d^onti g^onti x^onti h^onti
latus, et alij p^onti ad solas qualitates d^onti p^onti d^onti motu altatio.
Ultimā p^onti d^onti non omnes qualitates d^onti p^onti ritate
j ritate motu altatio, sed solz illas quæ habent debz latus cy p^onti
ritate, sunt q^onti ex p^onti p^onti, v^onti licet latus ritate qualitatē d^onti
p^onti non ritate ritate altatio, q^onti non h^onti p^onti ex quo fiat.

4. Altatio igitur sic explorata dividit in duas spēs x^onti d^onti qualitatem
quas ritate, v^onti motu ad caloz d^onti calefatio ad ritate ritate
ad frigiditatem frigiditatem d^onti. V^onti tot n^o spēs altatio, quos n^o spēs
qualitatem ad quas subz moveri p^onti, q^onti ex ritate d^onti p^onti
ax. d^onti motu ritate a ritate ad quæ.

5. 2° d^onti altatio ex modo altatio j
simpliciter altatio, intensio et remio. Simplex altatio est cy qua-
litatem acquirit de novo ex aliquo p^onti p^onti, v^onti cy subz ex ritate
do p^onti ritate j caliditatem. Intensio est cy ex qualitate q^onti imperfecte ac-
tate moveri subz ad illz p^onti p^onti, v^onti cy subz ritate x
m^onti caliditatem ad mag^o caliditatem. Remio est cy ex qualitate j gradu

intensio acquirit moveri subz ad gradus imperfectos, v^onti cy subz ritate
de mag^o caliditatem ad m^onti caliditatem.

6. Ex q^o colligitur quod intensio p^onti
sumpta, cy sit altatio solz p^onti omis qualitatem: v^onti nec substantie p^onti
p^onti intensio, cy eis p^onti sit non ritate mag^o et m^onti, nec
quæ intensio cy una v^onti non ritate p^onti, mag^o v^onti,
p^onti antea, nec idz quantz p^onti p^onti mag^o quantz, quæ antea in eoz
p^onti subz, et sic de alijs p^onti, n^onti q^onti p^onti p^onti v^onti
p^onti mag^o, et m^onti j eoz p^onti subz, p^onti exigitur ad intensio, et remio.

Articulus 2° qualiter fiat intensio q^onti titatis?

7. Nota, quod augmentum qualitatis alid est extensio, alid intensio
Augmentum extensio aliter d^onti j qualitatem spirituales, ac in
malis, in materialibus p^onti p^onti extensio qualitatis ad infundenda p^onti
p^onti subz. v^onti p^onti additio qualitatis ad qualitatem, q^onti cy eoz n^o
qualitatem n^o p^onti ritate de subz in subz, nec cē in p^onti subz, quos ē
addere p^onti p^onti, seu p^onti qualitates p^onti v^onti
p^onti ē in digito extensio ad ritate, additio, n^o alig caliditatem p^onti
res.

8. Qualitates v^onti spirituales eoz augent extensio, sed non p^onti intensio
p^onti p^onti subz, q^onti subz, in quo ritate fere ritate ē indubitabile
et n^o h^onti p^onti sed solz p^onti ad obtz, p^onti extensio, sic ad
p^onti obtz attingenda sub eoz ritate, v^onti nota p^onti p^onti
qualitatem ad qualitatem, sed p^onti naug applicatio, q^onti v^onti in p^onti
m^onti p^onti, et habito n^o simplex et indubitabile qualitas.

9. P^onti in aug-
mento intensio qualitates spirituales, et materiales d^onti, v^onti
illz eoz augent intensio p^onti p^onti extensio eoz obtz, in p^onti

20. v. univ. flexionem illi intinere perficiendo v. n. H. 2y dia
 n pōt q^a intensio ē intinca sūp melioratio, et perfectio et nihil
 alld sonat intendi quā intig perficiū vñd implat gradū flexionem in
 tendi per additionē adveniens, quā hic illi intinere perficiat.

17.

Si dicat h
 ergo ex qualitate adveniens sic fia. quā negr intinere unxi, et perfect
 cere, nisi per sui amucationē, et intinere infraōne infabib qualitē
 seu gradū flexionem, et sic una fia alig infabib intinere quod ē in
 gluo mafestā. Ex quo vñq sequeret, qualitatem n intendi, q^a intensio
 ē melioratio et augmentū pfectio sūp, quarens fia ē n v. quarens
 explat mung qōt v. subū, sed gradū flexionem quarens a supervenit
 re perfectiū n explat ēō aq, seu fia, sed solū ēō subū, v. pōt: ergo,

18.

Respon
 pōaxe, intinere non fieri q^a gradū solo numē. Et tūc, quod sic modo
 dua accia solo numē dīstā non quā ēē in eodē subū, sed intinere fia j
 eodē p^e subū, sed dup qualitatem erig paxiales solo numē dīstā nequeat
 recipi in eodē p^e subū. q. p. mix. dup qualitatem rotato, nequeat recipi
 in eodē subū rotato: ergo paxā, dīstā, ex fia omnino similitūq in eodē
 subū, deueniendū negr intensio fieri: ergo negr fieri q^a gradū solo numē
 dīstā, et homogeneū. P. anr: q^a negr subū ab his reddi perfectū, aut
 meliū effectū, sed pluxier.

19.

Pur ē exemplis. N. l. idū obū, si videat sim
 ab oco lippis aut opationib, n videt intensū, aut clarū quā ab
 eorū uno nec tū clare, quā si a perficiaci oculo videret per intinē
 clarū et oco. Similitū fia oco sim! hoēs cognoscens q cogniciones
 oco, singulas claritatis et vñq n ideo redditur clarū, aut vñq
 cognoscens quā per erig eorū nec tū clare, quā si cognoscat vñq hū
 claritate, et oco. Nec obstat, quod āq vñq n admittat intensū
 quā et fia: admittit enī salū pquivalentes, aut vñq vñq, quod
 suffi et ex eī opationē indager perfectū intensionis fiaū cui p.

valer.

2° si 2y (v. pōt x^a Adversario) in eodē p^e subū diuenger p^e pōt
 fia ignis non fiat ignis impior nec subū redderet mag^l ignis impior
 hūc ēē ignis pluxier. Dicit l^o fia substantia n ē cōq intensionis. Tareat.
 sed ex tua n^o seq^a absurda capacitas; et in fia substantia repexi
 pōt, illa eadē rāo pōt quā a re dīr qualis impossibilis npe q^a p^e
 eī partes omnino siles in eodē subū diungi pōt.

20

Dicit 2° ad intensionē

21.

seq^a capatū nātū partū fia similis, ut uniant sim^l eīd subū. sed
 2^a: capatū nātū partū qualitatis omnino siles, ut eīd subū sim^l
 unigū a nobis erig negat, nec sibi licet q^a supponere. P. p. p. p. p.
 ind neg^a, quod fia substantia negr intendi nātū; potest rampdi.
 vñq intendi, nātū pōt in ea saluati tūc pōt intensionis. Et li
 et quātū nequeat creari nātū, si tamē a deo pducat ex nihilo
 v. creatū q^a eorū creatūis pōt in ea saluatiur. Et adven
 q^a 2y explū erig militat 2ª gradū heterogeneos, seu dīstā pōt
 2y x^a Adversario pōt diuenger in eodē mā fia substantia dī
 us pōt, et p. facto in pluxū vñq diuigunt amā et fia corporeū
 nī, quā respicit intensio: ergo nec ex diuersione pluxū qualitatis dī
 q^a pōt in eodē subū potest fieri qualitatis intē.

22

S. vñs altera ponitur solū, et Adversantū jacula quassant, et hexytr.

Sit 2ª solū, intensio qualitatis fia per mag^l ratiōne eīdū qua
 litatis in eodē subū. Hanc tenent omnes nāi 2ª dīstā, ratiō
 pōt conceri dīet ex impugnatōe pōt. sed pōt pōt pōt
 pōt tamē nota, qualitatis radicari, nihil alld ēē, quā firmū hū
 et mag^l, ac renatū, sēē subū, indat clavi maleo pōt, quā dī
 mū in tabula radicari, quando mag^l in ea pōt.

23.

sentiam.

24.

P. l. l. l. l.

2^a 2^a q. 24. ar. 4° ad 34 ubi loquendo de charitate air: cy onj ac-
ciderit vir, eis ee. e in se, vnd nihil e alid ipis in gl'am augeat qd
eg mag' in ee subro quod e mag' eam racari in subro. idp hie ex
5° in corp. et innumereis alijs in locis. Pbat 2° rae: q^o p h pisse
quod suby reddat mag' et mag' calidy, intendit calor in subro, sed
per max racarone caloris in subro suby reddit mag', ac mag' calidy,
ergo p max racarone caloris in subro intendit calor: idp & quare
alia qualitate.

25. Illa pbat q^o suby ee calidy e suby hie calor: ergo suby
mag' ac mag' hie calor e ee mag' ac mag' calidy. tunc sic: sed q
h pisse quod calor mag' ac mag' racatur j subro, suby magis,
ac mag' hie calor: sigd mag' ac mag' calor pariat: ergo p h
pisse suby redditur mag' ac mag' calidy. Pbat eff' pialis cres-
cit dy pta mag' emucat subro; sed suby ee calidy e eff' pialis
caloris: ergo suby reddit mag' ac mag' calidy q h pisse, quod
calor mag' emucat subro. It sic: sed dy mag' radicat magis
mucat: ergo p max radicatione eisd calor suby redditur mag'
calidy.

26. Licet tam p hie ratio efficaciter pbat suffire ad introm max
racarone in subro, superest tam pbat in ea explicanda, in hie
Thomist dividitur. Alij dicunt, hie max racarone consistere j ac-
tione nou exis, et pexistenti coruade. Alij in additione nou
modi. Alij dem in ipsa qualitate emere mag' emucata subro
vi appaonis extrinse agentis, omni alio recluso, ad ey pax m
quo lib. 1° phyc. defensarima, pax emix m q nigror entate,
ita posita agentis ade sua applade. Hie subscibo.

27. Et pbat 1° ex D.
Hia 1° 2^a q. 52. ar. 2° in corp. ubi air: augmenty et diminuo
j pte qz intendit, et remittit, fit q h quod suby mag' v m
nq perfecte pariat vna et eand pax, et sicut q vone quod

ee au, fit alq^o au calidy, quasi de novo incipiens pariat pax
ita per adp introm ipis agentis effitua mag' calidy eggy pax
in pariat pax, n eggy fit aliquid addatur. Quid clarig? 28
Pbat

2° rae: max qualitate racarone pax p max qualitate emu-
cay cy subro omni alio superaddito recluso: ergo sic de facto, fit
q^a nara abhorret superflua, superflua sunt q p^o, pax per pu-
cira pax pax. Ans pbat: vca ad agentis omni alio superaddito re-
cluso suffic ad intendendg qualitate ut duo, et ad illg mag' ac mag' in-
tendendg vix ad regem vq^o ut faceret omnes pax: ergo sicut eadem
entate qualitas n alio recluso, pax pax pax max emucay in subro
mag', ac mag' intendi. 29

Pax 1° in omni motu sig a quo, et ad quz non
n idg, et ille dependit, iere acquiritur; sed sig a quo intentionis e
qualitas remissa, sig ad quz qualitas introm: ergo in omni motu introm
tionis pax pax qualitas remissa, et acquiritur introm, ac ibid j-
tensio fit per adventy nou qualitate, et pexistenti coruade
ut videbat Duxandg. Dixg mix sig a quo, et ad quz e qualitas re-
missa et introm quanty ad inee, 2° pax ad ee n mix, et dixg con-
pax: destruit qualitas remissa pax ad inee in subro, 2° pax ad ee n coq.
Igit 30.

sig a quo intromtionis n e qualitas remissa pax ad ee, sive pax ad mag
entate, sed vly pax ad inee, id e et 1° emucata subro, pte emucata
reclay remissa ab ipsa x inaquate dixg, et h reclay deficit, quan-
to p adp introm agentis pax reclay introm, quod e sig ad
pax. Ad h aug et 1° reclay deficit n rego pax entate quali-
tate, sed suffic max ey emucata in subro, sigd p max emucay
pax mix, pax videbat quale remissa. 31.

Pax 2° qualitas remittit inpe
dimittit emucata re subro pax pax, cy n causa nati: ergo n sic

qualitas intensibilis immutabitur subto in omni gradu intensibilis.
 ergo intensio qualitatis fit per remota et proxima impedimentorum. Et quod
 licet max. v. min. remota qualitatis dicitur sic dispo. salis negant
 ad max. v. min. immutatio fit; attamen hoc precipiendo a max.
 ratione non habet esse perfectum, seu intensum, sed solum importat mag. est
 et extrinsecum. Quapropter licet se immutetur gratia per solum immutabitur entitatem
 eius, et extrinsecum non v. de intensum.

32.

simpliciter

Respondeo 3° subto fit simpliciter calidum per calorem
 ergo et magis calidum per magis calorem. 1° illud axioma: sicut se habet y-
 gra ad simpliciter ita magis ad magis. 2° Respondeo: 1^a subto fit gratia per quantitatem
 non fit magis gratia nisi per magis quantitatem: ergo per se. Hoc arguitur sibi ob.
 1° cit. A. 2^a 1^a 2^a q. 52 ar. 2°, et respondet ad 34: quod id quod non
 1° dicitur calidum est in ygra ad se ipsum, et quod non habet se ipsum; et ideo
 2° agens causat novum fit in subto; sed id quod est minus calidum non est in
 3° ygra ad se ipsum, sed in ygra ad se ipsum habet, sed est in ygra ad se ipsum per se ipsum magis.

33.

Et
 cy eodem modo intro in Adversarios: 1^a sicut se habet simpliciter 2^a; sed calidum
 simpliciter non fit nisi per id quod est simpliciter calidum: ergo magis calidum non fit nisi
 per id quod est magis calidum: non autem per magis calorem, seu per entitatem caloris
 superadditum. Dicitur: sicut ex frigido fit calidum; ita ex calido fit ma-
 gis calidum. 1^a Phys. 4° phys. tex. 85.; sed ex frigido fit calidum per na-
 turam entitatem caloris: ergo.

34.

1° pacificare, non quoad entitatem gradum, sed quoad
 ad se quod vixit. Dicitur itaque a quo et ad quod. Vt melius dicatur, quod per
 solum docet, id est esse subiectum 2° rationi, et dicitur quod sicut ex fr-
 gido fit calidum non addendo subto, sed adducendo calorem in eodem quod
 erat frigidum: ne ex calido fit magis calidum sine additione novi
 subto, in quo dicitur augmen. extensum ab intensivo.

35.

Ad 1^{am} Respondeo
 quod etiam sibi obicit A. 2^a loc. cit. 1° cy ipso, quod in quantitate est

Et augmen. vny simile intensivo, in quo nihil est additio partium pug-
 tantium, ut in his, quae ratiocinantur: alio per additionem subto ad subto, et d-
 requiritur partium ad partem, sicut in augmento intensum. Et ratiocinatio:
 max. pugnat non est nisi per additionem partium subto: ergo magis calidum non
 fit absque additione partium subto?

36

Respondeo 4° qualitas per intensum se in-
 tensum per se: et immutat: ergo aliquod reale perfectum acquirit, quod gra-
 du habebat. Vt ergo hoc perfectum est ab essentia qualitatis dicitur v. n. l.
 si 1^a 1^a ergo intensio per additionem qualitatis ad qualitatem. Si 2^a 1^a in-
 telligibile est, quod per intensum acquirit nova perfectio essentia: et quod
 non acquirit nova essentia fit per essentia perfectio rei nihil aliud est, sed quod
 ipsa rei essentia.

37.

Dicitur autem: intensio per se et immutat quod ad intensum, 2° quod
 cy ad se non autem, et dicitur: 1° aliquod perfectum acquirit, quod sit max.
 qualitatis immutatio, sive gratia ad intensum, 2° quod sit qualitas sive gratia ad
 se non. Ad subiunctum interrogatorem dicitur, perfectum illud noviter per inten-
 sionem acquiritur esse dicitur, et est indistinctum ab ipsa qualitatis essentia:
 illius rationis, et aliter: est quod dicitur ab essentia qualitatis in se nempe quod
 sit perfectio alius qualitatis, noviter gradum; 1^a non est perfectio, quod sit
 qualitas, sed quod sit quale per se, sive quod sit max. qualitatis im-
 mutatio, max. magis virtutis explanatio.

38.

Est enim indistinctum ab essentia qualitatis,
 ut immutatio subto, 1^a cy sit essentia qualitatis est indistinctum ab ipsa
 ut immutatio, unde non est acquisitio novae perfectionis essentia, sed est eadem
 essentia perfectionis nova max. explanatio, et perfectio essentia qualitatis gradum.
 Dicitur: nulla forma potest habere essentia qualitatis, nisi in se ipsa perfectione
 sit, et auctoritate, unde ex max. essentia perfectione, recte a posteriori dedu-
 citur max. perfectionem fit: ergo ut sit per intensum gradum perfectionem
 essentia acquirit, quod in se in se in se gradum ab aliquo in se in se illi et
 novo adveniente ab agente, et non sufficit max. applicatio agentis ex-

ninea.

39. No conqūq, v^l supporū conqūpū, supponū ēj quod fūa, quj-
 tenditur, n̄ h̄c in se ipia sufficienter virtutē ad p̄bendū p̄fēp̄ q̄j,
 habet qd̄ a f^o p̄duonē totū suū virtutē, et p̄fēp̄, licet n̄ totaliter
 exylāt in effū; adueniente tam̄ intensiori agentū appladē se ipia
 mag^o. omucād subitō, mag^o f̄ in illo exylāt suū virtutē p̄bendo q̄fō
 rem effūm.

40. Reg^o 5°. D. Th^o 3° p. 9. 7^a ax. 12. docet grāg h̄cē gradū j mo
 augmento. lēp̄ trid^o synodū damnat, eo q̄ dixerit q̄ sacram^{ta} non
 dari grāg semp̄ et omnib^o: ergo grāa, et conqūpū alij qualitates
 intendunt q̄ additōnē virtutū. R^o q̄ nōē gradū n̄ illūic D. Th^o p̄fēp̄
 qualitē supaddit, sed novū p̄fēp̄ eisdem j subitō: modo quo p̄fēp̄
 ant̄ exylāt q̄ gradū, q̄ dixerit modo se exylāt in corpore, tunc eū
 entūce.

21. Ad id quod addit^o x^o in eūtrū trid^o solū ēē, grāg, et iustū augmē
 admq̄, quā alij p̄fēp̄ capaces augmēti intensiori augmēti x^o v̄q̄
 philōg; vnd̄ nec apparetur tangit quōnq̄ philōg de modo ingē-
 nis frāg, sed solū p̄fēp̄ illud charolūc dogma. ēē qd̄ innitō de-
 exen de sacram. ref. 7^a ait: quod p̄ sacram^{ta} omni v^a iustia v^l
 incipit v^l capta augmēti vbi videt indicare grāg capg, et augmēti
 ēē capg.

Quō 2^a de nutrioē, et augmentaōē.

Art. 1° quid sint nutrio, et augmentaō, et quomō diffiant?

1. Si recta methoda quēdam, j exylandū nutrioē et augmentaōē
 nū antea omnia op̄a ē eay dēfēp̄ assignere. Nutrio dēfīnī: Over
 fūo alimēti in subitūg alimēti. Augmentaō v^o motū a mīxi ad
 mag^o p̄fēp̄. Sed nota, quod quando n̄ vivētiā, sūti augmēti p̄fēp̄

idē subitūg, v^o q̄ ignis dēfēp̄ in se p̄fēp̄ ligni, tunc n̄ datur
 v^o nutrio, sed aggenētiō, quē ē aggenētiō p̄fēp̄ subitūg q̄ x^o p̄fēp̄
 n̄ aut̄ p̄fēp̄ subitūg, q̄ h̄c fit q̄ int̄ sumptūg, quatenū dē
 v̄q̄ sumit int̄ alimēti, illūq̄ subitūg j suū transformat et va-
 rit. fūad n̄ evenit in n̄ vivētiā, q̄ h̄c solū addit m̄a q̄ x^o p̄fēp̄
 mangē sicut antea quod int̄fū.

2.

Solū ergo dat in n̄ vivētiā nutrioē
 naria nutrio, et aggenētiō quēdā, quatenū h̄c solū p̄fēp̄ acq̄itūg
 p̄fēp̄ substantiā, p̄fēp̄dendo a modo quo t̄ fiat, subitūg amib^o
 nutrioē v̄q̄ ēē p̄fēp̄, quē solū reperit in vivētiā, et nutrioē sūtiā
 dūaxig, et imp̄p̄ig reperit in n̄ vivētiā. Vnd̄ deducit, quod in n̄
 vivētiā n̄ dat v^o augmentaō; etq̄ solū nutrioē t̄ modo ex illa p̄-
 p̄ie augmēti quē p̄fēp̄ nutrioē; q̄ p̄fēp̄ quātū acq̄it n̄ p̄fēp̄ sine no-
 va p̄fēp̄ substantiā; sed in n̄ vivētiā n̄ dat v^o nutrioē: ergo

3.

Flagitia mīxi

in 2° dicit. 30. 2ª dñs p̄fēp̄, et theologicay senty negatū j vivētiā nu-
 triōē, sed immeritū. fūe q̄ analia p̄fēp̄ mūg agē calidū dēfēp̄ dēfēp̄
 de substantiā: ergo dēfēp̄ dari nutrioē q̄ p̄fēp̄ dūmū illud refaxiatur, et humido calidū
 alia analia p̄fēp̄ mōtū obit̄ quod ē v^o exēp̄itig. fūe q̄
 cy alij in p̄fēp̄ mōtū incidit, solū p̄fēp̄, flagitia, p̄fēp̄ v^o
 p̄fēp̄ sumptūg alimēti dēfēp̄mū illud rep̄at, imo et v̄q̄q̄
 cit: ergo manifestū ē, quod m̄a alimēti transi in subitūg alimēti.

2.

Idē

n̄q̄, q̄ m̄a dñs exylāt j m̄a p̄fēp̄ et p̄fēp̄, nōē adaugmēti p̄-
 p̄ig etq̄ subitūg v̄q̄ ex p̄fēp̄ m̄a dñs etq̄ quod sola p̄fēp̄mū
 dēfēp̄ et extendit ē, fūm̄p̄, n̄ t̄ v̄q̄ p̄fēp̄ p̄fēp̄ p̄fēp̄
 quod n̄ v̄q̄q̄ cy hominū v̄q̄q̄ sint solū dēfēp̄ n̄p̄a, p̄fēp̄ p̄fēp̄
 ergo. fūe 2ª facit, quod x̄p̄i p̄fēp̄ h̄c dñs etq̄ quod q̄ dñs m̄a
 in v̄q̄q̄ v̄q̄q̄ et p̄fēp̄ fūm̄p̄ etq̄. fūe n̄ dñs, quod v̄q̄q̄ p̄fēp̄
 emittit, sed solū p̄fēp̄ dēfēp̄mū etq̄. fūe quod de p̄fēp̄ dñs, alij

ut impure quod efficitur; magna prope pars alimpti vaporis, vario
humore, et suffrag aliis overat.

5. Nec itz respectu dñe Medicorū asperitū,
humidū xacale refraxari n̄ posse natā, sed solū miraculose; nā in
arborē virg. theologi theologi miraculose, et signāle existimāt vi-
tūz reparandi humidū xacale. P^o q^o quod humidū xacale penitū ab-
latū refraxari neq^o diminui refraxari pot. licet n̄ j tanta perfe-
ne, ac vigore, ac erat antea. Virg. aut arboris virg erat ad refug-
dū illud q^o tota illa perfectō quā habebat in p^ostino statu. Et ind
ref^o quod in nutritiōe neq^o hō tūp vivere sicut vivere fuerat ex
boris virg; q^a per nutritiōē refraxatū n̄mpox humidū dexteriori n̄
dionū, et tūp virg nutritiōe paulatū minuit, ac desit, q^a ag-
do reparatur.

6. Sed quæritur in qua aetate iter fiat nutritio? Certe est pp^a aetate
 duxere ad nutritio, quare aliqui d^o p^ont alii d^o humanius, sicut eni
 in generatione animalium pp^a p^ocedit aetate n^o solum disponentes, sed eni
 intermedias generationes quousq^{ue} deveniat ad ult^{imam}, in qua gerunt
 mat. Et ergo nutritio ad h^{oc} tendat ut alimentum duxerit s^{ed} sustin
 alii, et alimentum a principio ut valde dissimile eger pp^a abiectionib^{us}
 et decantib^{us}, quas h^{ic} explicio, q^{uod} in ista mag^{is} ad medicos pertinet.

T. p. *lgid*
 alimpy in cibenda nutritur: ex masticis, et masticeis q. asophagy
 traxitica j. rhomacy, seu ventriculy, idique primo dissolvit ac de
 sequit in chylo, q. è massa parva ligda albi coloris: que 1^a deco.
 nō puenit (p^{re} vixitq. ant^q) parit ab innato calore, parit a quo
 d^q succo dissolvente, q. ex ventriculi membranis exillat, et p^{ar}im
acidu appellat^r, atq. hūic acido tribuit alimpy duxionis dissolū
 or q. canes, ova agexge, et struthiocamelu, et fex^r, fex^r cano
 p^{ar}it.

8. Deind chyla per pilosy (quod e interiori ventericuli orificio)

in intestina defluunt; ubi faecibus decoctis, et foras mittuntur,
per quod chyli quatuor ac liquidior exurgit a venis mesaraicis, seu
mesentericis, quod dicitur iecur: in quo fit 2^a concoctio, quod chy-
my, quod liquor est quatuor humoribus vivans flava nimis, et atra-
bile, pituita, et sanguine. Sub hepate, seu iecore (quod constituitur
officina sanguinis) amandantur in fovea receptacula humoribus
nutritio superflua, seu immunda, ut cholera ac folliculus fellis, ip-
si iecori vicini, melancholiae ac splen, sanguis pituita admix-
ta defluunt in vena cava.

Quod si ex acra, aut flava bile n̄ fiat dif-
creo sed paxiter cy sanguine involvat per venas int̄ magis
poxirudo, et mala animalis digēō. Illig v^o humor necant^r ex
hepate, q^{uod} cadit in locū seu vring, eo quod ē ventriculo descendit
ille humor cy chylo, quasi eiq^{ue} veniculy, et q^{uod} amplig non de-
scendit vixit illa malla in chymy reducat in vring, et fecat
eijeritua. Tandē sanguis^q vena cava degebat int̄ per poros, ac m-
plius venas dispergit in omnia corporis mēbra, et per poros, eiq^{ue}
attrahit ab infico calore succos membrorum vltmō decoquit, ac ita
dispergit x^o. vixit indole ejusq^{ue} membris overitur q^{uod} rectag ali-
ū. His ita.

Explicandū veniē an nutritio solū virtutē fixā, et oppositā in illa ultimā diversione, qua alimentū interius divertitur in partē solidā an etiā illa diversione, qua alimentū exterius divertitur j. inguē et humores? Ad quod 2°, nutritio ibi oppositā, et fixā inveniri, ubi alimentū transit j. partē solidā, ita quod nō amplius remaneat alimentū, sed alij et nutritio imperfecte rursū et inclōare j. nutritio j. ipsa sanguinis et humoribz fixa ut itaq. in animā aggrēbandū, q^d sanguis et humor. animandū in gradū vegetandi

Itaq. si adē nūcivā loqui debem, ad instar gerāus in unōq.

sicut ej geratō n̄ gessit oīa aōe, sed pp̄. q̄q̄ p̄ea dīfūa fīa p̄a
vadunt vsq̄ ad vltm̄, j̄ qua summā ḡrāo vltima fīa intrādū
ta, ut expl̄at A. 2. q. 3. de yōa an. 2. ad 2. ita j̄ nutritiōe p̄aig ali
mp̄y dūis dīfūobz transmutat, et dīfūa fīa subtrahit induit, et
ibi summā q. 3. n̄ amplīa manet nutritiōe; ^{ibi} ergo summā nu
titiō, ubi fīunt partes solidz, q. 4. it̄p̄ ita n̄ nutrit, quod amplīa n̄
nutrit; tanquā acc̄y et alij humores, si nutrit, eriḡ vltm̄ pōt̄ ēē
nutritiōy.

12. Ad 29 aet̄i p̄ax̄y deveniendo, 2. quod q. 4. p̄ nutritiōy
tauerat m̄ax̄ p̄as subtrah̄, q̄q̄ fuerat dīfūda diffex̄t specīa
nutitiō, et augm̄ptiō; q. 4. tunc resp̄unt t̄rōs sp̄s dīfūos; sed m̄ax̄
dīgunt̄ p̄enes t̄rōs. 3. P̄t̄ m̄ax̄: t̄rō p̄ea se l. 1. int̄ent̄ a nutritiōe ē
subtrah̄ alin̄; t̄rō v̄o augm̄ptiōis ē m̄ax̄ q̄q̄t̄as; sed isti t̄rō dīfū
runt sp̄s, sicut subtrah̄ a q̄q̄t̄ate: ergo. Vide dīc̄ta lib. 5. q̄h̄y. an.
1. et 2.

Ad 2. q̄q̄ rebus m̄iat h̄ere t̄rōy sup̄ maḡ

13. r̄itūū v. l. p̄ax̄vitat̄is? .

Quatuor dīc̄ta assignant̄ t̄rō magnitud̄is et p̄ax̄vitat̄is, ex q̄q̄ duo
vocant̄ p̄r̄incīp̄, et p̄ov̄i, q. 4. p̄ax̄vitat̄is ad r̄ei dīfūōy; duo v̄o extr̄insec̄
et negatī p̄p̄r̄e opp̄ōy r̄eōy n̄onant̄. Intrīc̄t̄ t̄rō: maximū quod
hic, et minimū quod hic. Ille y magnitud̄is iste y p̄ax̄vitat̄is. Ille
ē t̄rō sup̄m̄ ad q̄q̄ r̄ei p̄ōt̄ p̄venire, et quod m̄ax̄ neḡt̄ habent̄,
iste v̄o ē minimū t̄rō, sub quo r̄ei adhuc p̄ōt̄ p̄venire, n̄ t̄rōp̄ sub
minor̄i.

14. Exīc̄t̄ t̄rō maximū quod n̄, et minimū quod non. Ille p̄ax̄vitat̄is
r̄ei y magnitud̄is et iste p̄as p̄ax̄vitat̄is. Ille dīc̄t̄ excess̄y, q̄ superat
maximū, quod hic, n̄ōe t̄rōy, ad q̄q̄ r̄ei p̄venire n̄ p̄ōt̄; iste v̄o dīc̄t̄
t̄rōy sub quo r̄ei, q̄ p̄venire neḡt̄. Non ē dubīy de p̄ōa dīc̄t̄i abt̄ūa
t̄rōy n̄lla ē r̄ei ita magna, ut ead̄ n̄ p̄ōt̄ a Deo fīc̄t̄i m̄ax̄

nec ita parva, et m̄ax̄ fīc̄t̄i n̄ p̄ōt̄.

Nec ē dubīy de r̄eōe r̄eay acc̄y. 15. 11
to ord̄e univ̄ers̄i; sic ē omnes univ̄ers̄i partes cert̄y p̄erunt
magnitud̄is; alias partes p̄ōt̄ent̄ ēē m̄ax̄es suo toto; n̄q̄ si ignis, et
p̄r̄ ē univ̄ers̄i p̄ōt̄ent̄ c̄aescere in infīn̄y cal̄or̄ p̄enet̄r̄are, et vltm̄
superfīcīy dīfūam vltm̄i cylī, q̄q̄ ē t̄rōy rotīy univ̄ers̄i corp̄or̄is
p̄ax̄ excederet. Quare soly dubitat̄ de r̄eōe r̄eay n̄āly attenti
q̄q̄y eay n̄āly.

1. solū: vīf̄a x. 1. sup̄ n̄āly h̄ent̄ t̄rōy int̄rīn̄y maḡ. 16. 11
nitūū, et p̄ax̄vitat̄is, vlt̄a q̄q̄, et infīa q̄q̄ vivere, et p̄venire non
p̄ōt̄. P̄t̄. 1. p̄r̄. 1. q̄q̄ q̄q̄ fīa vīf̄enti h̄ent̄ dīfūat̄y p̄ax̄vitat̄is; 3
et dīfūat̄y magnitud̄is; n̄q̄ ad dīfūat̄y dīfūat̄y sequit̄ acc̄t̄a dīfūat̄a.
1. q̄q̄ vīf̄ent̄ia augm̄t̄ p̄ea vīf̄ent̄y nutritiōy, et augm̄t̄ent̄y;
sed it̄y vīf̄ent̄es h̄ent̄ t̄rōy p̄r̄īn̄y, vlt̄a q̄q̄ n̄ p̄ōt̄ n̄āly agere.
ergo vīf̄ent̄ia soly p̄ōt̄ vsq̄ ad t̄rōy dīfūat̄y augm̄t̄. 2. eriḡ p̄r̄i p̄r̄
tar. N̄q̄ vīf̄ent̄ia exigunt̄ partes heterogeneas j̄ p̄p̄ortione dīfūat̄a
sīcuat̄as, et organizat̄as q̄l̄t̄a nec ēē, nec dīfūat̄as p̄ōt̄ j̄ quālyq̄
minima q̄q̄t̄ate: ergo.

Sed ob̄serva, quod h̄ō ext̄ens j̄ maximo quod
hic p̄ōt̄ augm̄t̄ infl̄amm̄at̄ōe alq̄uā, seu morbo ho r̄umore, illud̄ta
m̄y inc̄rem̄p̄y n̄ ēē n̄āle, aut vīa nutritiōis n̄āly asq̄r̄it̄y; et soly j̄
h̄o sensu ē t̄rō magnitud̄is ē in p̄r̄īn̄y r̄eōy, vlt̄a dīc̄t̄a exīp̄m̄
vīf̄ent̄y n̄ā exacto. It̄p̄ ob̄serva, quod si h̄ō p̄r̄īn̄y j̄ maximo q̄dīc̄
alīy sum̄m̄et̄, et illy j̄ sup̄ subtrah̄ dīfūat̄et̄ n̄ dīc̄t̄o augm̄t̄et̄, sed
ad sum̄m̄y recuperat̄et̄ partes substantīy om̄n̄o cal̄ore dīfūat̄as.

18. 11
n̄ vīf̄ent̄ia attenta sua n̄ā n̄ h̄ent̄ t̄rōy int̄rīn̄y magnitud̄is, aut p̄ax̄
vitat̄is. De magnitud̄is p̄r̄at̄ ex P. D. 2. de an̄ā lec. 8. et a fīn̄y dīc̄t̄i
cy P̄h̄o aīr̄: m̄ax̄im̄y ē quod ignis augm̄t̄ent̄y n̄ ēē vsq̄ ad dīfūat̄
t̄y q̄q̄t̄at̄y sed j̄ infīn̄y ext̄endit̄, si in infīn̄y m̄ā ob̄st̄r̄it̄i p̄ve.

nial; sed tunc maneret id; nūc ignis ut daret. *Ad. 1. p. g. 2*
 149. ax. 1. ad. 54. ergo. Et xāo ē; q. ea, quz p. xāgōs augent
 glia n. n. vūptia pōi sine rāo cōficeie p. mūaōs paxty additay
 ergo actenta nā pūia nā nllū hēnt rāy p. fixy nūq magnitū.

19. De parentate etig pāt; q. n. videntia cy sine homogenea n. etig di.
 vūptia sicut mūg; sed mūg ē in infirū dūctile; q. etig n. vūpa.
 150. p. g. n. videntia, ut ēē pōiūt, nllū exigunt organizaōs. aut al.
 quz dūctay figuay, sed in quabz minima p. saluari pōi; nec ē aly
 nabilis quātas ita minima j. qua nā agay vā ēē, aut dēvāri
 nequeat. sed nōra n. videntia hēre p. accēp. rāo paxitūti j. pta
 quor dēvāxi n. pōi, nppē quāto alitex nequeat rēficeie nūc
 vā rēf; vūd minima p. agay in ingenti xōpō iniecta dēpex
 dūctū, et modicū ignis intēro pūgōe extringitū.

20. Ob. ito exōpā hēnt rāy magnitū, q. hēnt fias dūctay pēfēōis; sed etig nō
 videntia hēnt fias dūctay p. fēōis. ergo etig hēnt rāy magni
 tudinis. R. quod n. videntia hēnt fias dūctay pēfēōis p. fēōis
 n. v. indūctis; f. v. et eūp videntay etig in indūctō hēnt d.
 dūctay pēfēōis; cy autē magnitū, nūc quātas; augmētū solū
 sequat ad fias, ut in indūctō extēntes, hinc ē, quod in videntay
 tale augmētū ē dūctay, secū in n. videntay. 4. 5.

Quō 5. de rarefactōe, et condensatōe.

Alō vūc glā fiant, et j. quo p. sūrant ra.
 refāo, et condensāo?

1. Omnes p. h. supponit dūct rarefactōis et dūctatōis; mēito q. q. p. v.
 p. b. expēditōis. Videmū q. eūp rarefacti p. suay paxty dūctatōis
 et p. eūp paxty dūctatōis dūctatōis. Et captaia appūta igni ita

per sui humiditatem extēdit rarefacti, ut intra eūp dūcti n. dūctat. p.
 clarū dūcti j. pūbeae rēpūctatōis. rēpūctō inclusio et inflammatio, ubi
 rubra, ita rarefacti, ac dūctat; ut nūc ad amplexū locy exiat, paxty
 ipy rēpūctō magno mēpū frangētū.

Omnes etig rāy et dēnsy in dēro 2.
 dūctatō cy p. h. et A. d. ita ut rāy hēnt quod sub magnitū dūctatōis
 paxty dūctat mē. Dēnsy v. quod sub paxty dūctatōis mē. dūctat mē.
 sed obfexa, quod cy rarefacti, et dūctat. vā rēf, et dūctat nāra sūnt
 fēxi v. idē, et mē p. h. quod ē sub uno dūctō, et pōtē sub alio, n. ē dū.
 vāra. sed eūp nūc, idē eūp nūc ē mē rāy et dēnsy, vūd in dūct.
 eūp paxty et mē n. rēpūctat abluē, sed rēlare ad dūctatōis mag.
 nā v. paxty, quas pō hēre.

Sed diffilimū expūlatū ē, quomō in eūp an.
 pōe, nūc mē, nūc mē extēntio, et dūctatō dūctat sine pēntatōis
 aut dūctatōis paxty. Quod rāi indicat tot vūp a Philozophis antiquis
 et Modēnis excogitatū, quay fēxi paxty nūc expōit et vūp expōit.
 1. v. ē, eūp fēxi rāy p. dūctatōis et rēpūctatōis paxty, admīssū
 intex ipy vacuolū, seu vacuolatōis; dēnsy v. q. eūp paxty vūctatōis.
 Dūctatō. 1. p. p. dūctatō lib. 4. p. p. ut omnino rēpūctatōis mē. an.
 1. p. 4.

q. hūc opūp rēfūctat. R. cy p. h. 4. vūp. lēc. 1. 1. p. q. h. paxty nec
 ē rarefacti in vacuo q. ibi n. ē; nec j. spatio occupato q. ibi n. ē v.
 eūp; nullū ergo rarefacti. 1. dūctatō q. infūctatōis n. ē rēmo de ra.
 rēfāo impūctatōis quā p. p. dūctatōis paxty intex n. ut cēntatū
 j. pūctatō aut rēpūctatō, sed solū ē dūctatō de rarefactō pūctatō, quā p.
 abf. dūctatōis paxty.

2. ut rēnt rarefactōis fēxi p. intēntōis eūp.
 eūp intex pōis corpōis rarefacti, et dūctatōis q. eūp mē eūp
 v. ē dūctatō p. loc. lib. R. inquisitō rāy et dēnsy n. h. q. dūctatōis paxty
 dūctatōis, et p. dūctatōis eūp. v. q. nūc mē eūp hēnt p. j.

namque corpusculorum eorum non alij nisi tam non maximis dimensionibus quanta
antea, videlicet porum non a cerea sed a corpusculis occupantur, et sic non sal-
varetur defixio xani a Phlo maddita, et a Monaliis oppositi docentibus admi-
stra. 3.º quod ideo corpuscula intramittuntur, quod corpus est rarefactum, et sic vice-
versa, si enim corpus maneret densum non intramitteretur: ergo quia est rare-
factum quod corpusculorum intramissio.

6.^a 3.^a v.^a ē corp⁹ ratiōis per nou⁹ gustatū
adventū. d⁹xi v⁹ p⁹ amissio⁹ eiusd⁹. sed reijcit⁹ q⁹ si loquar de ad
ventu et amissō gustatū caralit⁹ paradoxū dū: q⁹ tota gustatō sub
stanti⁹ multū deperit, tota substantia perit, sicut tota gustatō de novo g⁹
ducta, tota substantia, q⁹ ē p⁹as de novo g⁹duct⁹, sed ratiōis nō ē totū sub
stanti⁹ multū p⁹ditū, nec identitās ē totū substanti⁹ corruptio: q⁹.

Si volo.
quod de nova q^{te} puritate, et est h^{ic} q^{te} ratio spiritus et augmentat. 2da q^{te}
si p^{er} m^{at} r^{ati}o addit (et hoc v^{er}o sup^{er}ius) p^{er} puritatem nova, v^{er}o in nullo
subito recipietur, v^{er}o si recipit in m^{at} generabil^{is} cy puritate p^{er} h^{ic}
que tota m^{at} illa corporis in p^{er}te sup^{er}nitur, v^{er}o si p^{er}cedit puritas
zelinger aliqua p^{er}te m^{at} mirabil^{is} sub^{is} et inus quas aliquas m^{at}
parce generabil^{is} vigore et oras ad m^{at} m^{at}.

8.ta 4.ta 11.ta (et ē gluxy R.R.
societati) teneo zarezao, et pdenzao fieri per miaz aut miaz
ubiao, huc exting localis gustariis. Sed zepuat. Iuz q.^a pzo pzo
ad miaz, o. miaz obiao debent paxer corporeis ēē exting in or
dine ad re, corpa enj eodj mō se hēnt in re, et in orne ad re non
altrary neqz ad ex.^a miaz aut miaz locj occupant: ergo pzo nā
ē, quod paxer zarezant, aut dericnd, qz quod miaz, o. miaz locj
occupant. Iuz q.^a y dūchā oīa xpi d. n. dēnt, et sangui zaxo zax
exting localis ergo.

9.ª Sua respoſa é: maxica, e densitaſ ſua ſe phyeſ
e nães qualiteſ 3ª, 4ª, e ſe maxica e densitaſ ſe moſ, auſ

ad aliteratū. Et nūc hūc, et expira in D. hūc hūc. 14. ubi
ait: si aer rarefiat v^l. denset, dicendū ē quod talis transmutatō
nō pōt g^{ra}ie dici augmētū sed alteratō; s^{ed} q^{ui} in transmutatōe
g^{ra}ssitū qualit^{er}q^{ue}, sit rari et densi. Et 3^a y. q. 77. ar. 2° ad 34. ex-
p^{re}ssit, et deniq^{ue} si quodq^{ue} qualitates inq^{ui}erentes corp^{or}is ex ē quod hūc
mūltū, v^l p^{ar}te de m^{at}er sub simpliciob^{us}.

Si ratio h^{is} deis g^{at}is h^{is} q^uo maxime
 et dexteras si quid^{am} diu^{er}sos immutau^{er}u^t corporis qu^oq^{ue} ex yex illas
 aliter in se h^{ab}eat n^{on} ac pri^{us}: ergo si ali^qu^od accid^{er}ale superadd^{er}it^{ur}, n^{on}
 in quatuor, ut ex dictis g^{at}is: nec ali^qu^od p^{er}ting^{it} ad op^{er}es p^{er}cepta acci^{er}
 d^{er}it, ut ex se liquet: q^uo si accid^{er}ale superadd^{er}it^{ur} est quatuor. h^{is} q^uo in
 maxime, et densitate inueni^ut inu^{er}sibiles et xem^{er}sibiles: un^qu^o p^{er}pe
 den^{er}it est alio^qu^o g^{at}is: si qualitates p^{er} h^{is} superadd^{er}it^{ur} corpori qu^oq^{ue}

quatuordecim 32 specij qualiter possit ex mixtione horum qualiter,
ut ex frigore et calore terra et alia quagnum maxima adveniant et rarefi-
unt. 29. 4ta qualiter quae causant passionem in sensu pertinet ad 39. 1^{am}.
sed rarij, et densij causant passionem in igne. ergo. 2^a mixt. rarij et densij
possit per se 1° percipi tactu, sicut asperij, et leni, calidi, et frigidi, sed
4ta asperij et reliqua tactu percipiunt causant passionem in sensu et
sic pertinet ad 39. specij qualiter ergo patet rarij, et densij.

Ex his ma-
net quatuor Reges primi: 1° motus per se 1° transit ad qualitatem 3^a spiritus
est motus alteracionis sed excessus, et deficit per se 1° transit ad qua-
litatem et densitatem, quod si qualitate 3^a spiritus: ergo 1° motus altera-
cionis

Hag. 1° q^a Itz in cap. de pugnate, et 1° 2^a hinc. 2^a videt^r q^{uod}
 vere raxx, et densy n^{on} est qualitate. sed quidq^{ue} positione p^{ar}tiu pone
 p^{er}tingit in densis, et distantis iⁿ raxx, sive per m^ultip. et m^ultip. iⁿ
 raxx in loco, q^{uod} m^ultip. m^ultip. de p^{ar}tiu. supra altat^r raxx, et d^uo